

Trutnovinky

Není práce jako práce

Prvorepubliková lékárna nabízí, co jinde chybí - čas

V Trutnově ji zná každý. Více než stoletou lékárnu na Krakonošově náměstí nelze přehlédnout. Úzký a vysoký dům s bohatě zdobenou fasádou nebyl nikdy ničím jiným než místem pomoci a péče. Lékárnu U Anděla strážce dnes vede Oldřich Martinec.

„Pokaždé, když do lékárny vstupuji, nemůžu se vynadávat na dubový nábytek, prastaré šuplíky, vitríny a dobové obrázky. A ačkoli jsem měl o své profesní dráze původně jinou představu, rodinná tradice byla silnější,“ říká farmaceutický asistent O. Martinec. V lékárně pracuje 15 let a dělat něco jiného by mu dnes už nepřipadalo smysluplné. Nejen kvůli mamince, po níž podnik převzal. Vybudoval si totiž silný vztah ke klientům, kteří se na Krakonošovo náměstí rádi vrací.

Provozovat nejstarší lékárnu široko daleko je jistě konkurenční výhoda. Ale jen prvorepubliková atmosféra k úspěchu nestačí. „Lidé vyžadují stále profesionálnější a obsáhlejší služby. Rozšiřujeme proto sortiment, zapojujeme se do kampaní, provádíme zdarma některá měření. Nově například nabízíme měření cévního věku a krevního tlaku. V těchto dnech jsme spustili e-shop www.primaleky.cz, který lidem umožňuje objednat si z pohodlí domova, co potřebují. A ještě za přijatelnější ceny, než dostanou v kamenné lékárně,“ popisuje Oldřich Martinec.

Zavedli také třeba prodej zdravotnické obuvi Santé, nabízejí výrobky z houbových extraktů firmy Mycomedica a nabízejí nejlevnější antikoncepci v Trutnově. „Naše nezávislá lékárna expeduje pa-

cientům to, co mají v receptu. U nás neuslyšíte, že preparát není dostupný nebo se snad nevyrábí. Vždycky si umíme poradit,“ míní majitel lékárny.

Pro radu si do Lékárny u Anděla ostatně denně přijdou dvě až tři stovky lidí. A nejen pro ni. Jak dodává zkušený provozovatel lékárny: „Jsme tady proto, aby si zákazníci měli kde popovídat, s kým sdílet své obavy a u koho načerpat pozitivní energii. Naši zaměstnanci si na ně vždycky udělají čas. Ten je totiž dnes skoro nedostatkovým zbožím.“ ■

Krakonošovo nám. 71, 541 01 Trutnov
tel.: 499 329 481 | web: www.primaleky.cz

Editorial

Nezajímavý o zajímavých

MICHAL BOGÁŇ / redaktor

Zatímco kolega Hynek vyšvihl svůj editorial (když budete číst magazín z druhé strany) k tématu o zajímavých povoláních, během dvou minut vedle mě, co jsme o tom rozhodli, já jsem dlouho lovil v paměti, o čem že tady mám psát já. Od doby, co si vydělávám, to totiž dělám stále tím stejným způsobem - novinařinou. Již dvanáct let. Takže snad za svůj největší „úlet“ považuji to, že jsem se po příchodu do Trutnovinek (se svou povahou) postavil před kameru a dělal redaktora. Ať žije domácí videoarchiv! Jsem ale moc rád, že právě díky této práci poznávám spoustu zajímavých lidí. Kdo z vás by si tipnul, že v Trutnově žije kapitán námořní lodi, co? A pokud bych tady přeci jen měl říct nějakou tu jinou práci, tak nezapomenutelné pro mě, jako školáka, byly brigády v dnes již zbourané textilce Tiba v Mostku včetně čekání u píchaček, až tam skočí 13:46.

KAPITÁN NÁMOŘNÍ LODI MILOŠ VOMÁČKA / str. a3 ▶ a7

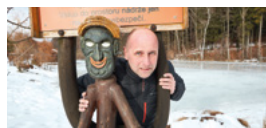
POPELÁŘ JANDA

str. 8 ▶ 10

HROBNÍCI NÝVL A DOUBAL

str. 16 ▶ 17

RYBNÍKÁŘ TYLŠ

str. 11 ▶ 13

TISKOVÁ MLUVČÍ DĚDKOVÁ

str. 18 ▶ 21

Vydavatel: TN Média s.r.o., IČ: 28847229, MK ČR E 19626, **Sídlo redakce:** Svatojánské náměstí, Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, tel: 499 941 941, 733 353 695, e-mail: monika@trutnovinky.cz, obchod@xantipa.eu, **Redakce:** Hynek Šnajdar, tel: 734 457 697, Michal Bogáň, tel: 734 545 423, **Grafika:** Veronika Prchlíková, **Distribuce:** Česká pošta a.s. a vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a.s., Náhodská 524, Trutnov, **Sazba:** XANTIPA AGENCY s.r.o., **Číslo ISSN:** 1805-8914, **Titulní strany:** Miloš Šálek.

INZERCE

**ZAJÍMÁŠ SE O GASTRONOMII ?
NEBOJÍŠ SE KOMUNIKOVAT SE ZÁKAZNÍKEM ?
CHCEŠ POZNAT ZÁKULISÍ ZOOLOGICKÉ ZAHRADY ?
MÁŠ PŘÍJEMNÉ VYSTUPOVÁNÍ A ORGANIZAČNÍ SCHOPNOSTI ?
PAK VYUŽIJ MOŽNOST SEZÓNÍ BRIGÁDY (DUBEN-ŘÍJEN) NA POZICE:**

VEDOUcí TÝMU GASTRO PROVOZU
KUCHAŘ / KUCHAŘKA / OBSLUHUJÍCÍ PERSONÁL
PRODAVAČ / PRODAVAČKA / POKLADNÍ

GASTRO-ZOO S.R.O. | ŠTEFÁNIKOVA 1029 | 544 01 DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM | 499 622 261 | 777 667 066 | PROVOZ@GASTRO-ZOO.CZ

Na otevřeném moři si nastavíte autopilota

Býdlí v Trutnově a na živobytí si vydělává na moři. Zajímavá to kombinace. Miloš Vomáčka je profesí kapitánem námořní lodi. Do této velící pozice se vyvíjel před jedenácti lety, ovšem ve vlnách oceánů se plaví již od roku 1993.

•• MICHAL BOGÁŇ, FOTO: ARCHIV MILOŠE VOMÁČKY

Kapitáne, kde vám kotví loď?

Bude to znít trochu zvláštně, ale v Evropě to není. Z devadesáti procent se plavím mezi Austrálií, Dálným východem a Perským zálivem, takže většinou nasedám na loď v Austrálii, Číně, Japonsku, Koreji, Tajwanu... Samozřejmě to funguje tak, že loď nečeká na vás, ale vy čekáte na loď. Jakmile vyjde termín, jedete. Kontrakty jsou čtyřměsíční. Čtyři měsíce jste na lodi a čtyři měsíce máte volno.

To je hodně zvláštní pracovní doba...

Kdysi dávno to bylo třeba osm měsíců na moři a dva doma. Ted' už je to výhodné. My na těch vyšších funkcích, takzvaný Shipboard Management Team, víceméně rotujeme, takže já jsem se vlastně pět posledních kontraktů vracel pořád na tu samou loď a střídal se s tím druhým kapitánem. Pro člověka je to výhoda, že zná loď, lidi, náklady, přístavy, agenty a všechno okolo.

Jak jste si zvykl na tento cyklus?

Zvykl jsem si velmi dobře, ale především tam jde o rodinu, která je tím nějakým způsobem pozna-

menaná. Když jsme se ale s manželkou brali, tak už jsem to zaměstnání dělal, a byla na to zvyklá. Samozřejmě, že po těch letech, když člověk začínal s nadšením, že bude cestovat po světě a něco uvidí, bych na to dnes už nahlížel trochu jinak.

Není to tak, že poznáváte svět?

Opravdu není. Bohužel. Ještě kdysi dávno to tak bývalo, kdy lodě stály třeba měsíc v přístavu a my jsme byli třeba dva měsíce na Kubě. Dnes je to pomalu jako MHD. Přijede 14.25 a víte, že 15.35 další den odjždíte. Navíc v mé funkci mám v přístavu spoustu povinností - kontroly, audity, různé technické věci okolo, proto dnes říkám, že už nejsem kapitán, ale jsem spíš sekretářka. Člověk se většinou z lodi nedostane, to už musí být. A je fakt, že po těch letech už mě to ani nikam netáhne. Jo, podařilo se nám třeba, když jsme stáli pár dní v Číně, podívat na zeď, ale to už je taky déle.

Kus světa jste ale viděl?

Takhle jo, to se dá říct, že asi celý svět, ale ve finále zjistíte, že je to všude stejné.

Pojďme k „vašim“ lodím. Co je to za typ a co převážíte?

Je to typ CABU. Má nákladové prostory pro tekutou chemikálii i sypaný náklad. Co se týká velikosti, jedná se o typ Panamax size, což je největší loď, která propluje Panamským průplavem. Je 225 metrů dlouhá, i když o délku zase až tolik nejde, zvládla by to tam teoreticky i delší. Důležitá je šír-

MILOŠ VOMÁČKA

- narozen 8. srpna 1969 v Trutnově
- s manželkou Simonou je ženatý 24 let, mají syny Jakuba a Tomáše
- vystudoval střední dopravní školu v Děčíně a následně vysokou školu námořní v polském Štětíně
- je zaměstnaný jako námořní kapitán u norské firm
- jezdí na lodi, které se říká CABU (Caustic Bulker) o klasické velikosti Panamax (225 x 32,25 metru), její výhodou je, že dokáže naložit sypký i tekutý náklad
- má rád rodinu, cestování, domácí kuře na paprice, nemá rád hloupé a závistivé lidi, tlusté maso a odjezdy do práce

ka 32,25 metru. Nákladových prostorů má sedm, z nichž každý se dá naplnit sypaným nákladem. Pokud ale bereme tekutou složku, dá se vzít jen do dvojky, čtyřky a šestky, kde jsou speciální pumpy.

Kolik a jaký materiál nejčastěji převážíte?

Do lodi se vejde 72 tisíc tun sypaného nákladu, tektého je to 55 tisíc, protože se plní pouze do těch tří ládoven. Nejčastěji vozíme hliníkovou rudu a poslední dobou uhlí z Austrálie, železnou rudu nebo pelety. A ještě mořskou sůl. To je takový speciální náklad vyložený pro Tajwan, kde to zpracovávají a dělají z toho klasickou caustic sodu.

Jedná se o moderní typ lodi?

Dnes se nedá říct moderní, nemoderní. I když byla vyrobená před dvaceti lety, tak pro laika vypadá úplně stejně jako ta nová. Samozřejmě liší se to hlavní masinou, vybavením, můstkem, elektronikou a tak dále. Ale dnes jsou předpisy, že i na těch starých lodích musí být speciální radary, ECDIS a všechno to zařízení, které je potřeba. Na lodi, co jsem jezdil teď, ta měla 11 let a životnost takové lodě uvádějí zhruba 25 let. U těch starých lodí pak samozřejmě začínají být technické problémy, mohou praskat žebra, že je velká koroze a bortí se to, přestávají pracovat pumpy... Vše je to o nákladech.

Jaká je hodnota takové lodě?

Shipping je dnes všeobecně strašně dole. Hodnota takové lodě se pohybovala okolo 40, 50, do 60 mi-

lionů dolarů, ale teď si myslím, že kdyby ji chtěl někdo postavit, tak to zvládne za méně. V Číně jsou stovky rozestavěných lodí a nikdo je nechce. Rejdaři měli velké oči. Mysleli si, že když byl před osmi lety boom, že to půjde nahoru. Všichni začali stavět lodě, jenže Čína pak trochu utáhla kohoutky.

Námořní průmysl v současné době neprosperuje?

Teď je ve velmi špatné kondici a je to hlavně díky Číně, kde je největší objem celosvětového obchodu, co se týká komodit. Z šedesáti procent byl import všeho možného právě do Číny - železná ruda, uhlí, hliník, bauxit. Ale tím jak přibrzdila, tak se provoz výrazně omezil a rejdáři prodělávají strašně peníze. Zrovna před dvěma měsíci jedna z největších jihokorejských kontejnerových firem na světě, která vlastnila stovky lodí, tak z týdne na týden zavřela byznys. Řeknu vám takový příklad. Když jsem začínal jako kapitán před jedenácti lety, řekněme, že i před těmi sedmi osmi lety, byl denní nájem lodě od 80 do 120 tisíc dolarů denně. Dnes? Je to 15 až 25 tisíc. A přitom náklady na palivo, údržbu, spousty pojištění a další věci jsou stále stejné, ne-li vyšší.

Jakou spotřebu paliva má taková loď?

Denně 42 tun mazutu (těžké palivo) při normální spotřebě, ale jezdíme samozřejmě na ekonomické otáčky, takže je to okolo 34.

Z Trutnova na oceán je to opravdu dálka. Jak se to stane, že se člověk dostane k takové práci?

MEČÍŘ

velkoobchod / maloobchod

Odborník
na vaše neřesti.Rozvozy po Trutnově **ZDARMA**
2X denně!Každý týden **nové akce**Neustále **rozšiřujeme**
sortimentJsme tu **pro všechny**
Nejen obchodníkům
ale i široké veřejnostiMožnost **vrácení**
nepoužitého zboží
z vaší akcePřijímáme **platební karty**
VISA a MASTERCARD Horská 30, Trutnov
obchod@mecir.net
499 811 752 • 723 291 202

Myslím, že u mě hlavním motivem byla „touha po cestování“, dostat se dál než do Jugoslávie. Ale musíme si připomenout, že já když jsem začal chodit na dopravní průmyslovku v Děčíně, tak byl osmdesátý třetí rok, což byla úplně jiná doba. Původně jsem chtěl být pilotem a chtěl jsem jít do Žiliny, nebo jsem chtěl zkusit nějakou ekonomku se zahraničním obchodem. V té době to ovšem nebylo úplně tak jednoduché. Pokud nebyli rodiče ve straně hodně vysoko, nepřicházelo to v úvahu.

Takže jste se to rozhodl zkusit přes vodu?

Těch šancí dostat se do zahraničí opravdu moc nebylo, když neberu montáže, co chlapi jezdili budovat cukrovary a pivovary. Na průmyslovce jsem asi ještě nebyl stoprocentně rozhodnutý, jelikož devadesát procent kluků, co ze školy vyšlo, začalo jezdit na Labi. Tenkrát ve čtvrtáku ale přišla možnost dostat se na vysokou školu do NDR, Polska, Ruska nebo Bulharska. Někteří kluci si vybrali Rusko, ale tam já jsem nechtěl, protože tam byly šílené podmínky a možná ještě jsou. Já jsem šel do Polska.

Na moři jste začal jezdit v roce 1993, kapitána děláte od roku 2006, takže třináct roků vám trvalo, než jste se vypracoval?

Ano. Nejdřív jsem jezdil u České námořní plavby, asi do roku 1997, pak jsem byl u německého rejdaře a posledních třináct let jsem u Norů. Tam jsem jezdil už jako chief, což je první důstojník se třemi páskami, ale dřív to bylo trochu limitující. Když byl majitel lodi Nor, tak si na top místech držel svoje lidi. Ale pak se to z různých důvodů změnilo a já jsem byl vlastně ve firmě jako jeden z prvních, co byl jako cizinec kapitán na norské lodi.

Vzpomenete si na váš první manévř, kdy jste velel lodi jako kapitán?

To si vzpomenu velmi přesně. Bylo to na lodi v Perském zálivu. Těmto lodím se říkalo Self Transloader nebo Self Unloader a byly opravdu vysoce specializované. Na světě jich tenkrát bylo asi jen pět. Jsou to lodě velikosti Panamaxu, které měly velké excentrické jeřáby, konveyor a takovou ruku. Dokázaly to, že samy naložily a vyložily, což umí strašně málo lodí. Hlavní náplní této lodě však bylo, že když se do přístavu blížil OGW (Ocean Going Vessel), což byla velikánská, dvakrát tak větší loď než naše, tak v Perském zálivu je relativně mělko, takže nemohli zajet až k molu, aby vyložili náklad. S naší lodí jsme se k nim na otevřeném moři přicucli a provedli takzvaný lightering, že jsme jim třeba 60 tisíc tun vzali. Loď pak měla menší ponor a mohla do přístavu. A ten sblížovací manévř byla moje práce kapitána. To se mi hodně klepaly nohy, když vidíte ty kolosy. Není to tak, že zatáhnete brzdu a stojíte. Ten manévř byl relativně složitý.

Kolik lidí máte v posádce na povel?

Lidí je okolo dvaceti, na povel mám samozřejmě všechny - paluba: kapitán, 1. palubní důstojník, 2. palubní důstojník, 3. palubní důstojník, bocman a pět námořníků, mašina: 1. strojní důstojník, 2. strojní důstojník, 3. strojní důstojník, 4. strojní důstojník, dva motoráři, sousružník, kuchyň: kuchař, steward, extra: kadeti

A co černí pasažéři?

Když jsem dřív jezdil v Evropě, tak s nimi samozřejmě nějaká zkušenost byla. Hlavně na trasách mezi Afrikou a západní Evropou. Ale tady, kde jezdím teď, tam nejsou. Tady je problém s piráty, když se jede do Perského zálivu nebo okolo Somálska.

Vážně? Stále existují piráti?

No jasně. Teď už ten „boom“ pirátů je sice menší, ale ještě před nějakými pěti lety, kdy se jezdilo z Rudého moře Suezem do Perského zálivu, tak se jezdilo konvojem, že nás musely doprovázet vojenské lodě.

Kdy na moři musíte být nejvíce ostražitý?

Když je špatné počasí. Když jedete nějakou úžinou. Když je strašně moc lodí, jako jsou například hejna rybářů ve Žlutém moři. A pak když musíte manévrovat při příjezdu a odjezdu. Na otevřeném oceánu si nastavíte autopilota a koukáte, abyste se nesrazil s někým jiným. Tím to končí.

Kdy zase vyrazíte do práce?

Teď bych měl nalodovat koncem března a měl bych přebírat fungl novou loď přímo z loděnice, což vypadá strašně hezky, ale je to příšerná otrava. Jako se vším novým na začátku je tam strašně moc problémů. Nic nefunguje, hodně papírování, je to prostě náročnější. Ale trasy zůstanou stejné.

Jak dlouho vám trvá cesta z Austrálie do Číny?

Záleží odkud a kam přesně jedete, ale plus mínus je to čtrnáct dní nahoru a čtrnáct dní dolů.

Bez čeho se na moři neobejdete?

Bez laptopu, protože ve volném čase koukám na filmy. Satelitní televize na lodi samozřejmě není. Občas si zahraju počítačové hry, takové ty pradávné. Moji kluci se mi smějí, ale pro mě jsou ideální. Dnes je dobré, že na lodi máme internet, sice šléně

pomalý, že skypovat se nedá, ale Messenger používat jde. Bez komunikace s rodinou bych se určitě taky neobešel.

Jak ještě trávíte volný čas? Surfujete? Rybaříte?

Na tohle se mě hodně lidí ptá, ale třeba zrovna to surfování, to je jako kdybyste se spouštěli na vodu z pátého patra. Rybaření mě nebaví, ale třeba Filipínci, když se stojí na kotvě, tak chytají ryby. Dnes je na lodi slušně vybavená tělocvična, dá se zaběhat na běhacím pásu, zacvičit si, zahrát si ping pong, když to někdo umí. Ale jinak je to nuda, takže ten počítač.

No, ale asi to není špatné být kapitánem na lodi, co?

Když se nic neděje, tak je to prima. Ale to je jen do chvíle, než se začne něco, s prominutím, srát, což se normálně běžně stává. Někde něco praskne, přestane jít mašina, potřebuje se zastavit, jsou problémy s nákladem, problémy s lidmi a tak dále. Prostě někdy máte týden, že tam ani nemusíte být, ale pak máte tři dny, že tam musíte být 24 hodin denně a furt něco řešit. A když se něco stane, tak jsou to věci, které se řeší s podnikem, pronajmatelem, agenty... Je to hodně o komunikaci.

Určitě je to jedna z prací, která se dá dělat až do důchodu. Vy u ní hodláte setrvat tak dlouho?

Já budu muset, protože nic jiného neumím. Dnes už mě ta práce úplně nenaplnuje, ale člověk musí dělat to, co umí. A je pravda, že je to i o penězích.

Kolik si vydělá námořní kapitán?

Já si myslím, že tak akorát, ale mohlo by to být víc. Za tu zodpovědnost, když máte loď za 50 milionů dolarů, máte tam dvacet lidí, náklad, který stojí x desítek milionů, tak tvrdím, že to asi není úplně adekvátní, ale samozřejmě na podniku nám tvrdí úplný opak. Na peníze si ale nestěžuji. Dá se s tím vyžít, ale že by si člověk po pěti letech řekl, že se na to může vykašlat a žít z toho, co ušetřil, tak to ne. ■

První zima byla očištěc

Z popelnice jednou vysypal 120 tisíc korun, viděl tam kůži z třímetrové krajty a leknul se, když na něj z kontejneru vyskočil bezdomovec. Pavel Janda pracuje jako popelář a je na své zaměstnání patřičně hrdý. „Lidé to berou jako podřadnou práci, přitom kdyby nás, ale neměli, tak celé město shnije ve špíně,“ říká muž, který už dvanáct let, ve vedru i mrazu, jezdí na zadním stupátku popelářských aut.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Pro řadu dětí je právě kvůli této činnosti popelářství vysněným povoláním. „Taky jsem na to koukal, ale že bych to žral, jak se říká, tak to ne,“ vzpomene si čerstvý dvačtyřicátník na dobu, kdy byl malý. „Člověk ale prostě neodolá, a když vidí, jak na nás koukají a mávají, tak jim taky zamává. V tom se ale začnou smát i maminky, a když to pak někdo sleduje, myslí si, že máváme maminkám,“ směje se.

K popelářině se dostal úplně náhodou. V roce 1998, kdy si hledal novou práci. Přestala ho totiž bavit ta stávající - zedničil pro jednu firmičku v Žacléři. „Začátky s popelnicí? To byla rasovina!“ svěruje se. Než se člověk naučí grif, jak s ní točit, jemu to trvalo dva měsíce, a zvykne si fyzicky, projde si očištěm. A hlavně v zimě. „Ten, kdo přežije zimu jako popelář, tak přežije jakoukoliv práci,“ tvrdí a vybaví

si začátek. „Fakt peklo. Přišel jsem domů, padnul jsem na gauč a byl jsem úplně hotovej,“ popisuje vyčerpání.

To stejné pak zažíval, když od rána do večera makal v lese, kam si v roce 2003 „odskočil“ od vyvážení smetí. Popelnice na osm let vyměnil za sekeru a „rubal stromy“. „Potom jsem ale měl v lese nějaké problémy, do toho jsem se rozváděl a potřeboval jsem mezi lidi,“ prozrazuje, proč se před zimou v roce 2010 obrátil na vedení popelářské firmy Transport Trutnov s dotazem, jestli náhodou nemají na chvíli nějaké volné místo.

Asi po týdnu mu zavolali, že by ho vzali nastálo. „Dva dny jsem si to nechal rozležet v hlavě a pak jsem to vzal a jsem spokojený,“ přibližuje svůj návrat k odpadkům. A ta práce ho baví. „Nejsem rád pod dozorem, aby za mnou někdo stál jako ve fabrice, kde jsem nikdy nepracoval a doufám, že nikdy

ani nebudu. Já jsem radši na čerstvém vzduchu," povídá Pavel Janda, což v souvislosti se zápachem linoucím se z odpadků vyznívá tak trochu komicky. Popelářina rozhodně není voňavá práce. „V létě určitě ne," přikyvuje. Zvykne si člověk na ten smrad? „No, musí. Ale někdy je to strašný humus, že si musím dát ruku před obličej, abych to vůbec vysypal," popisuje chlapík, s nímž se bavíme po páteční směně.

To je zrovna den, kdy se pohybuje po Trutnově, konkrétně v Horním Starém Městě. „Do svačiny to máme hotové," říká, že je to rychlovka v úseku od kruháče u Autostylu k hospodě U Machače a zpět. V létě jim k této části přibývá ještě Svoboda s bioodpadem, který se v zimě nedělá. Každý den je někde jinde. Další rajóny má například v Mladých Bukách, Bernartcích, ale i ve Vrchlabí a na horách ve Špindlerově Mlýně, kde si asi dovede představit, že obzvlášť v zimě to je „pošušňáňáčko". „Je tam strašně moc odpadu, za den 40 tun, a tak tam někteří chlapi jezdí i v neděli večer, jinak se to nedá stíhat," potvrzuje popelář.

PAVEL JANDA

- narozen 3. února 1975 v Děčíně
- je rozvedený, má syna a dceru
- vyučený zedník
- od prosince 2010 je zaměstnaný jako popelář u firmy Transport Trutnov, kde předtím pracoval i v letech 1998 až 2003
- má rád upřímnost, práci v lese a gaučing u televize, nemá rád faleš, pomluvy a lidi, kteří závidí druhým, když se jim daří víc než jim

Sníh všeobecně popelářům komplikuje jejich práci. A když ne sníh, tak řidiči, kteří špatně parkují. „Ale to je na denním pořádku, takže už jsme si zvykli, že to dávají před kontejnery," mávne rukou. Letošní lednový přívál sněhu byl však na trutnovské poměry extrémní, což popelářům na sídlištích značně ztěžovalo přístup. „Nikde vyhrnuto a lidé místo toho, aby si to vyházel, koukají na nás z okna, jak se s tím morduujeme," trochu se rozčílí. Vysypat sedm osm kontejnerů pak zabere i půl hodiny. A to někdy musí na pomoc i řidič, protože ve dvou to nedají. „Kde jde najet, tak nám pomáhá tým, že

nacouvá, protože vyzdu má kameru. Když je to ale schované v bunkru jako na Zelence, tak se to stejně musí přitáhnout," doplňuje Janda.

Ten už sedm let má vyzdu vedle sebe stejného parťáka - Pepu Stolaru. „Je to cikán, ale do práce chodí a maká. Nemůžu proti němu říct křivého slova," vychvaluje kolegu. „My jsme snad jediní, kteří jsme se ještě neprostrídali," poukazuje na menší raritu. Kolotoč zaměstnanců je v tomto odvětví normální záležitostí. „Nováčkové, když to řeknu lidově, prostě padají na hubu. Musejí si zvyknout, a jestli přežijí zimu, tak přežijí všechno," vrací se opět k náročnosti práce. Kolik popelnice mu za den projde rukama? To netuší. „Ale třeba na České čtvrti, kterou já nedělám, ale bavili jsme se o tom v práci, je 800 až 900 popelnice plus nějaké kontejnery," uvádí příklad.

Když odklopí víko, občas vidí zajímavé „poklady". Jednou si ale nevšiml a z popelnice do auta a z auta na skládku v Bohuslavicích (druhá je v Dolní Branné) vysypali ruličku dvoutisícovek o hodnotě

INZERCE

7 LET KIA JANDA

www.kia.com

**Středem pozornosti.
Kdekoliv se objevíte.**

RIO

KIA
The Power to Surprise

Zcela nová Kia Rio.
Váš život. Vaše pravidla.

AUTOSAJM CZ, s.r.o.
Náchodská 509, 541 03 Trutnov
Tel.: 499 841 558, Mob.: 776 696 266
E-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz
www.autosajm.cz

Kia Rio: kombinovaná spotřeba 4,4–6,1 l/100 km. Emise CO₂ 107–140 g/km.
 Vyobrazení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu.
 Pro bližší informace navštivte www.kia.com nebo kontaktujte svého prodejce Kia.

120 tisíc. „Ten maník z Buků, co mu to vypadlo do koše, měl štěstí, volal řediteli a na skládce to pak našel,“ vypravuje. Historku má i s bezdomovcem. Vyskočil na něj z kontejneru naproti Kauflandu. Nejčastější, bohužel pro něj ten nejsmutnější obrázek, který ve své práci vidá, je ten, že lidé se stále málo věnují třídění odpadu. „Zrovna dnes jsem byl svědkem, že chlap nese do popelnice tři flašky, když o třicet metrů vedle má kontejner na sklo. Ale má to cenu se s ním hádat?“ líčí. Když sváží papír a vidí v něm komunální odpad, snaží se ho vybrat, protože pak to ještě dál třídí jini.

Pavel Janda žije ve Zlaté Olešnici, do práce vstává v půl páté ráno. V pět skočí na autobus a v půl šesté je v Trutnově. Firma sídlí na Bojišti, odkud musí být všichni popeláři do půl sedmé pryč. Pracovní dobu má tak většinou do půl jedné, do půl druhého. „I když je to různé. V sobotu jsme jezdili od půl sedmé do pěti. Dělali jsme papír a létali po horách - Pomezky, Jánky, Špindl. Ono to něco dá, než se to objede,“ povídá muž, který si měsíčně v průměru vydělá patnáct tisíc. Pracuje-li o sobotách a má přescasy, polepší si na sedmnáct. „Za tu rasovinu by to mohlo být i lépe ohodnocené,“ usklíbne se. ■

INZERCE

LETECKÉ ZÁBĚRY od teamu profesionálů

- ✓ PROFESIONÁLNÍ TECHNIKA
- ✓ ŽIVÉ PŘENOSY
- ✓ LETECKÁ PANORAMATA
- ✓ CERTIFIKOVANÍ PILOTI A COPTERY
- ✓ VŠE PRECIZNĚ STABILIZOVANÉ

SKY
COPTER

Ing. Petr Kadaník | Rtně v Podkrk. | 776 161 944

www.skycopter.cz

spojení záznamů

Česká televize

pardubice

pardubice

Pardubice

Staví rybníky, ale rybář není

Přes stovku založených, obnovených a zásadně rekonstruovaných rybníků má na kontě trutnovský „rybníkář“, jak si on sám říká, Honza Tylš. Nikdy si nemyslel, že se projektováním rybníků bude živit, ale z jeho koníčku už je posledních šest let plnohodnotné zaměstnání.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Jaké jsou vlastně typy rybníků?

Rybníky jsou dva základní druhy. Průtočné, které jsou vybudované přímo na vodním toku, a obtočné takzvané boční, které mají přiváděč z toku a zase do něj vodu vrací. Tyto rybníky jsou lepší, protože se nezanášejí. Průtočné rybníky strašně trpí při povodních, kdy se zanášejí sedimenty. I proto největší rybníční soustavy, které vybudovali Josef Štěpánek Netolický, Mikuláš Ruthard z Malešova a Jakub Krčín z Jelčan, jsou boční. Vzali vodu z Lužnice, nahnali ji do všech těch rybníků a zase pustili zpátky. Pokud by stály rybníky přímo na Lužnici, byl by to problém, dávno by byly plné bahna.

O které rybníky je největší zájem?

Já všem radím, pokud to jde, aby si vybudovali boční rybník. Je to méně nákladné na stavbu, nemusí se budovat složitý bezpečnostní přeliv a nezanáší se to. Některé průtočné rybníky, které jsem dělal před 25 lety, jsou dnes zralé na to, abych je vyčistil. Ne všude vám totiž reliéf terénu dovolí vybu-

dovat boční rybník. Když je to třeba údolnice, kde můžete udělat pouze čelní hráz přes údolí, tak tam neuděláte boční rybník, ani kdybyste se rozkrájel.

Jací lidé si v dnešní době nechají stavět rybníky?

Rybníky si nechávají stavět dva druhy lidí. Bohatí lidé, kteří už všechno mají - domy, chaty, exotické dovolené a více méně chtějí jakýsi návrat k přírodě. Jsou to také většinou vášniví rybáři. A druhým typem jsou absolutní nadšenci, kteří sice tolik peněz nemají, ale jsou do toho tak zapálení, že jsou ochotni ty prostředky a svou práci, do rybníku vložit.

Jedná se o nákladnou záležitost postavit si rybník?

Tak samozřejmě, že to nějakou korunu stojí. (smích) Záleží na velikosti a na konfiguraci terénu, jak budou velké zemní práce, které to celé ovlivňují. Jestli tam bude potřeba na hráz stěhovat x tisíc kubíků nebo ne. Jestli je v místě vhodný materiál. Jestli se bude dělat jen hráz čelní, krátká nebo bude i boční. Nedá se říct, kolik by měl rybník stát.

Tak zkuste říct aspoň nějaké finanční rozpětí, abych měl představu.

Pro příklad uvedu třeba ten, co je u železniční tratě ve Vlčicích. Rozpočet byl zhruba tři miliony, pokud by se to stavělo přes firmu. Ale majitel se rozhodl, že si to postaví se svými lidmi a stroji. Opravdu

hodně si toho udělal sám, takže to dokázal zhruba za jeden a půl milionu. Do toho se ale ještě nepočítá projekční příprava, protože ta vyjde na rybník tak kolem sto tisíc. To je vlastně moje práce, ale do té částky se započítává ještě plno dalších věcí.

Co všechno se zohledňuje v ceně?

Nejdřív si to musíte nechat zaměřit od autorizované firmy. Dřív jsem si to zaměřoval sám, ale dnes už pod tím musí být podepsaný autorizovaný geodet. Pak se musí udělat geologický průzkum, jak to tam vlastně vypadá. Jestli tam nejsou nějaké šterkonosné vrstvy, kvůli kterým by rybník neudržel vodu. Dále samozřejmě musíte zkoumat zdroj vody, jestli je jí tam dost, protože odpar v letních měsících je velký. Nejhorší je rybník, ve kterém není voda.

Co všechno musí člověk splnit, než se začne kopat? Je to stejné jako například se stavbou domu?

Asi se to úplně nedá srovnat. Rybník je zásah do krajiny, takže se to dnes hodně posuzuje. Když si vzpomenu, co obsahovaly projekty před dvaadvaceti lety, kdy jsem dělal první, a vidím to dnes, je tam strašný nárůst administrativy. Dnes se posuzuje význam zásahu do krajinného prvku, musíte získat souhlas se změnou krajinného rázu a spoustu dalších věcí. Hlavně skoro všude, kde je nějaká lokalita zvodnělá, jsou dnes nějaké chráněné rostliny a živočichové. U několika rybníků se zastavila realizační příprava kvůli tomu, že to bylo neprůchodné přes ochranu přírody.

Je zájem o rybníky, tedy jestli máte dostatek práce?

Práce mám až nad hlavu, ale nedělám jen to, že bych stavěl nové rybníky nebo obnovoval. Děláním i rekonstrukce, protože spousta rybníků je ve špatném stavu. Děláním legislativu, protože některé rybníky nemají ujasněné vlastnictví pozemků a stavby, nemají schválené manipulační řády, nemají povolení k nakládání s vodami, což jsou takové ty věci, co musí mít, ale spousta to nemá. Některé rybníky ani nemají pasporty či dochované projektové dokumentace, takže je dodělávám dodatečně, aby se vyjasnilly vlastnické vztahy a hráze se zapsaly do katastru nemovitostí jako stavby. Je to celý pelmel kolem té práce s rybníky. Tež dělám na rybnících technicko-bezpečnostní dohledy.

Jak jste se k tomuto povolání dostal?

To je docela zajímavé. Když jsem dostavěl dům, tak jsem najednou zjistil, že mám zase chuť něco dělat. V Radvanicích, odkud mám ženu, jsem si vyhlídl

Petřkovice

Proruby

Chvaleč

místo u lyžařského vleku, kde jsem si chtěl postavit srub. Ale nechťeli mi ho povolit, protože tam byla stavební uzávěra. Ten vlek už tenkrát měl, myslím, Míra Mádr a ten už zase vizionářsky přemýšlel, že by potřeboval vodu pro zasněžování. Tak jsme přišli s myšlenkou, že by tam mohl být rybník a všechny to nadchlo. No a srub se tam už přilepil jako zařízení stavby, to už nebyl problém. Jenže jsem nemohl nikoho sehnat, kdo by mi nakreslil projekt. Všichni mi říkali, ať si to udělám sám, když na to mám školu, ale víte, jak to je, ze školy víte prd. Nicméně mi to nedalo, tak jsem začal zkoumat, jak se takový rybník projektuje. Nutno říct, že jsem z té školy fakt neuměl ani pořádně měřit, takže jsem se to od pana inženýra Bíží učil u nás v práci na chodbě. Jak se počítají zápisníky, jak se to celé vynáší přes takový kruh. To není jako dnes, že se to všechno udělá digitálně. Inženýr Věna Horných mi zase radil s geologií. No, a nakonec jsem to přeci jen dotáhl, až ke stavebnímu povolení. A potom najednou za mnou přišel člověk, že jsem si prý dělal rybník, tak ať mu ho udělám taky. A chodili jeden za druhým. Vše se šířilo ústně od spokojených majitelů, nikdy jsem neměl žádnou reklamu.

Dohlížíte i na samotný průběh realizace rybníka?

Poslední dobou mě to docela baví být na stavbě, ovšem to mě bavilo vždycky. Já jsem si postavil dva rybníky. Jeden v Radvanicích a druhý pro tátu v Kohoutově. Sice mi to tam dělala firma, ale byl

jsem hodně na stavbě. Dnes to mám tak, že většinou udělám projekt a pak dělám i technický dozor investora při stavbě. Nechávám se také čistě najímat jako technický dozor na stavbách rybníků a biocenter, které neprojektoval někdo jiný. V létě mě baví být na stavbě a v zimě projektovat.

Postavíte rybník kdekoliv?

To ne. Já mám totiž zásadu, že dělám rybník jen tam, kde se mi to líbí. Už jsem spoustu rybníků odřekl a řekl jsem lidem, co to chtěli, ať si seženou někoho jiného. Někdy se mi nelíbili lidé a někdy se mi nelíbilo prostředí. Zrovna teď se mi stalo, že jsem jeden rybník nevzal, protože mi přišlo, že je tam moc velké riziko. Naštěstí si můžu vybírat a raději udělám nějaký rybník, kde to riziko nebude. Ale můžu říct, že nikdy v životě se mi nestalo, že by mi někdo zůstal dlužen. Opravdu jsem dělal jen pro lidi, s kterými to pak většinou skončilo nějakým dobrým vztahem a rád se s nimi vídám.

Pohybujete se mezi rybníky a rybáři, takže se vás musím zeptat, jestli také chodíte na ryby?

Já nejsem rybář a spousta lidí se nad tím pozastavuje. Můj táta byl vášnivý rybář, byl to jeho životní koníček. Ale já jsem s ním nikdy moc nerybařil, protože mě to moc nebaví. Pár ryb jsem chytil, ale vydržím u toho půlhodiny. Jsem akční člověk, takže mi to přijde jako strašné mrhání časem, který jsem nikdy neměl.

Jak vás znám, jste opravdu aktivní člověk a máte spoustu jiných koníčků - chováte ovce, děláte si vlastní pálenku, od jara budete mít včely, vysadil

jste dva sady a les, jste aktivní sportovec, podnikáte horské a vodácké výlety, hrajete v kapele... Kde na to všechno berete čas?

Já bych to viděl tak, že dělám, co můžu. Ráno vstávám a večer chodím spát. Nic jiného se asi nedá říct. A samozřejmě by bylo také dobré zmínit, že se starám o rodinu. Když se člověk nevěnuje manželce a dětem, tak se také se zlou potáže. (smích) ■

JAN TYLŠ

- narozen 10. října 1967 v Trutnově
- s manželkou Janou je ženatý 27 let, mají dceru Pavlu a syna Jakuba
- vystudoval střední průmyslovou školu stavební ve Vysokém Mýtě (vodohospodářské stavby a provoz)
- pracoval ve Státní meliorační správě, v Zemědělské vodohospodářské správě a krátce na Povodí Labe
- svůj první rybník postavil v roce 1995 v Radvanicích
- má rád výsledek své práce, která je za ním vidět, šikovné a pracovitě lidi, kteří ho inspirují, a party kamarádů, se kterými jezdí na vodu, hory a taky kluky z kapely Jakž Takž, kteří s ním řežou do nástrojů, nemá rád přístavní povaleče, co nic nedělají a jen kritizují druhé, nudu a promarněný čas

INZERCE

<HLEDÁME NOVÉ KOLEGY>

NA POZICE PROGRAMÁTOR PRESTASHOP / PROGRAMÁTOR PHP
JUNIOR HTML KODÉR / WEB DESIGNÉR

Creative digital agency

bluesystem

Nabízíme nadstandardní příjem, firemní benefity (pobyt na horách, značkové oblečení, ...), práci z domova. Pro více informací volejte 606 718 788 nebo pište na kriizek@bluesystem.cz.

Slon se nedá sníst najednou

•• MICHAL BOGÁŇ, FOTO: ARCHIV BARBORY MIČKOVÉ

Člověk, který prosazuje zájmy své nebo nějaké skupiny osob, například firmy. Tyto zájmy jsou prosazovány u činitelů, kteří mají pravomoci a kompetence státní moci a jejich subjektů v hospodářských, politických, ale i v dalších oblastech. Tak zní jedna z definicí lobbisty. Tomuto povolání se věnuje i Trutnovačka Barbora Mičková, která lobbuje za železničního a autobusového dopravce LEO Express

Vysvětlíte mi, co je vlastně naplní vaší práce?

Stejně jako mají státy svoje velvyslance, tak chápu lobbistu jako businessového diplomata, který se stará o vnější vztahy s klíčovými partnery a prosazuje zájmy klienta. Povaha a náplň práce záleží na typu klienta. U velkého silného hráče s dominantním postavením na trhu bude lobbista hájit spíš zachování současného stavu, lobbista malého klienta bude prosazovat otevření trhu a narovnání podmínek. Já jsem na straně mladého dopravce, který narušuje zaběhlé pořádky už tím, že existuje.

Co vás zlákal k dopravci LEO Express?

Že by třeba mohl začít jezdit pohodlný vlak s občerstvením a wifi z Trutnova do Prahy, protože mě už nebaví jezdit autem. Ne vážně, v kontextu internetu, digitalizace a sdílené ekonomiky, v éře dronů a samořiditelných aut, je doprava fascinující proměnlivé odvětví. Zlákaly mě dvě věci: jednak odvážná leo expresní vize a jednak to, že moje práce je spojení všeho, co mě kdy bavilo: právo, česká i evropská veřejná sféra, média a PR a business.

Co konkrétně chcete změnit?

Podmínky pro fungující veřejnou dopravu. Dříve bylo statusem svobody vlastnictví auta. Teď mi řekněte, když stojíte odpoledne na Polské, jestli

si připadáte svobodně. Stát se má postarat o dvě věci: infrastrukturu a podmínky na trhu. Řešením je smysluplná veřejná doprava. Aby ale veřejná doprava fungovala, musí fungovat její páteř - a tou je pořád železnice. Obecně platí pravidlo, že o každou korunu veřejných peněz se musí transparentně soutěžit, jinak se jedná o nedovolenou veřejnou podporu. Existují dvě sektorové výjimky: zemědělství a železnice. Železnice je spíše historická výjimka z dob, kdy byl v každé zemi zejména na dálkových trasách jen jeden dopravce, takže by neměl s kým soutěžit. Pravidla, která měla zaručit, aby byla zajištěna takzvaná dopravní obslužnost, se teď používají obráceně: tedy aby dopravu nemohl zajistit nikdo jiný než tento jeden dopravce. To vede k tomu, že jeden dopravce nemá tlak ani na cenu, ani na kvalitu. Snažíme se nastavit regulace železničního trhu, na kterém budou soutěžit další dopravci a lidé budou moci rychleji a pohodlně cestovat.

Daří se vám to?

Někdy mám pocit, že se posuneme o dva kroky dopředu a vzápětí o jeden zpátky. To si říkám, že pořád je to pohyb vpřed. Někdy je o to krok dopředu a dva zpátky, a pak si říkám, že je to ale aspoň pořád pohyb. I přes složité prostředí a politické situaci navzdory jsme pořád na trhu a roste podpora

u cestujících, ale i stát a kraje chtějí vědět, co mohou podniknout s penězi na dopravu. V Bruselu vytvořili legislativu, která má pomoci otevření trhu. Objektivně se nám daří, subjektivně bychom si přáli zařadit vyšší rychlost. Slon se ale nedá sníst najednou.

S kým vším jednáte? Jak vlastně probíhá váš pracovní týden?

Jednáme se všemi, kteří se pohybují kolem dopravy a regulací - od krajských úřadů po vládní úředníky nebo evropské zástupce, ale i zástupci dopravních plánovačů nebo zástupců spotřebitelských organizací. Když tvoří regulace, potřebují informace přímo od účastníků trhu. Můj týden se neustále liší. Minulý týden jsem byla v Bruselu řešit a podílet se na návrhu implementace nové legislativy, dnes třeba řešili mou oblíbenou architektonickou konferenci, se kterou již několik let podporujeme město, ve kterém se lépe žije (a cestuje), a třeba zítra jedu do Bohumína, kde sídlí náš provoz.

BARBORA MIČKOVÁ

- narozena 6. listopadu 1986 v Hradci Králové
- po maturitě na gymnáziu vystudovala Marketingovou komunikaci a PR a Mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, k tomu si si přidala ještě práva
- díky Erasmus byla v Grenoblu, kde se věnovala evropským vztahům, a získala i vládní stipendium do Basileje
- při studiu byla zaměstnaná v právnické firmě
- od roku 2015 je součástí českého železničního a autobusového dopravce LEO Express, kde její náplní práce jsou vnější vztahy se zaměřením na odbornou veřejnost
- má ráda svěží myšlenky, hory, naložený utopence
- od Ráďovského dědečka, Saturnina, trutnovský Jazzinec a vlaky, i když už se hrozně těší na samočiditelné drony

Máte dobré přesvědčovací schopnosti? Připravila vás na to škola?

Jde spíš o argumenty než o to někoho silově přesvědčit. Nemám moc ráda myšlenku, že škola má automaticky za povinnost mě na něco připravit. Škola mi maximálně může nabídnout příležitosti a ukázat možné dveře a je na každém, jestli a jak tu šanci využije. Měla jsem velké štěstí na dveře, vyučující i spolužáky v Čechách i v zahraničí. Pro moji práci i moje přemýšlení obecně mi ale dalo klíčový základ moje domovské trutnovské gymnázium, hlavně Zdeněk Tluchoř, který nás učil osm let češtinu. Kromě češtiny nás totiž učil také argumentovat a kriticky přemýšlet. Díky!

Baví vás práce, co děláte?

Baví, proto ji dělám. Baví mě hledat a posouvat hranici střetu veřejného zájmu a soukromého podnikání. Taky mě baví, že jsme na jednu stranu takový malý startup v prostředí velkých hráčů, kde je velká spousta regulací, které ne vždy dávají smysl. Česká republika je teď na křižovatce, ale věřím, že si vybereme jít cestou obrovského potenciálu, který může strhnout celou Evropu. ■

RESTAURACE U DRÁKA

Navštivte tradiční
nekuřáckou restauraci
v centru Trutnova.

S příjemnou obsluhou
a výbornou kuchyní, to vše
za super ceny.

Pravidelné
sobotní
hudební
večery

Přijďte ochutnat
každodenní
pocivá „meníčka.“

Kvalitní kuchyně nemusí
být drahá. Menu od 69 Kč.

Rozvoz obědů

Výběr ze 7 jídel
v ceně polévka+doprava,

ROZVOZ také
O VÍKENDECH.

již od
65,-

☎ 603 829 953

Krakonošovo nám. 75
www.restauraceudraka.cz

Netrpíme nočními můrami

Hrobník. Chtělo by se říci: Povolání jako každé jiné. U laické veřejnosti je však často obestřeno řadou rozmanitých mýtů a má mnohdy punc něčeho, čemu se snaží člověk spíše vyhnout. „Přijďte ve čtvrtek dopoledne, to zrovna budeme kopat hrob,“ hlásí mi do telefonu Jaroslav Nývlt, který se této fyzicky náročné profesi stejně jako jeho kolega Čeněk Doubal věnuje už dvacet let.

☛ HYNEK ŠNAJDAR

Přicházím v domluvený čas na trutnovský hřbitov. Je krásné slunečné počasí. Hroby ale ještě pokrývá snh. V dolní části místa posledního odpočinku už zdáli vidím čerstvou hromadu zdejší charakteristické červené hlíny. To už mě z hrobu vítá hrobník Jaroslav a poblíž stojící Čeněk. „Jak to jde?“ ptám se. Oba se usmívají, takže asi dobře.

K práci hrobníků je před lety přivedly okolnosti. Na Trutnovsku totiž byly uzavřeny doly a museli tedy přemýšlet, co budou dělat dál. V této době Městské lesy sháněly hrobníky, tak nastoupili na správu hřbitova. Ze začátku samozřejmě přesně nevěděli, jak hrob dobře a rychle vykopat, jakou zvolit techniku a jaká úskalí to přináší. „Učil nás

to bývalý správce hřbitova pan Komorous. Ten už měl zkušenosti, vysvětlil nám to a my jsme to pak podle něj dělali,“ vzpomíná Čeněk.

Hrob se kope do hloubky dva metry dvacet centimetrů. Někdy to jde hladce, jindy hrobník narazí na překážky. V zimě to může být promrzlá půda, nepříjemné je deštivé počasí, jindy narazí na kořeny, opuku, kamenitou půdu... Kvůli bezpečnosti se po obvodu dává rám z prken a také pažení, protože se čas od času na bocích uvolní hlína a spadne. „Pořád kopeme ručně,“ říká Jaroslav a Čeněk ho doplňuje, že techniku není možné využít. „Jsou nahusto hroby a technika se k nim nedostane.“

Za ideálních okolností je hrobník schopen i s přípravou vykopat hrob za sedm hodin. „Kvůli bezpečnosti jsme tu ale vždy oba,“ upozornil Čeněk. Hrobníci se zatím kvůli blížícímu se pohřbu nedostali do časového presu. Připustili však, že v den pohřbu se jim párkrát stalo, že se do hrobu sesunula hlína, kterou museli na poslední chvíli vyházet. „Už se blížili pozůstalí a my jsme narychlo vyhazovali hlínu. To je nepříjemné,“ uvádí Jaroslav.

Hrobníčina má kromě fyzické námahy ještě další rozměr. Hrobníci totiž narážejí na staré rakve a lidské kosti. Jaroslav s Čeněkem už s tím dnes nemají problémy, ale na začátku to tak vždy nebylo. „Chvilku to trvalo, než jsme si na to zvykli. Teď už nám to tak nepříjde,“ tvrdí unisono hrobníci. Když narazí na kosti, vykopou do dna hrobu ještě jeden menší otvor, kam je uloží.

Nejsou to však jenom kosti, na co hrobník naráží. Čeněk si například vzpomenu, jak jednou narazili na válečný kříž. Jaroslav pak přidal jednu kuriozitu. „Na boku hrobu byly tři zavařovací sklenice s vnitřnostmi, jak se to dělalo v dávném Egyptu. To nás moc překvapilo.“ Každý správný hrobník musí být při práci opatrný a dodržovat určité podmínky, aby se nezranil a nepřivodil si nějakou otravu. Nezbytností jsou gumové rukavice, pevné boty, dobré oblečení...

V minulosti byl hrobník často označován jako svérázná figura holdující alkoholu. Jaroslav a Čeněk připouštějí, že to tak kdysi být mohlo, ale časy se změnily. „Určitě si některý hrobník před prací panáčka dal, nebo mu třeba pozůstali přinesli lahvinu. Dnes to tak není. Pracujeme pod firmou a nic takového si nemůžeme dovolit,“ poznamenal Jaroslav. I když se hroby stále kopou, této práce ubývá. Lidé dávají přednost zpopelnění nebo rozptylu. Tento trend potvrdili i trutnovští hrobníci. „Je to pravda. Navíc ubývá věřících lidí, tak ubývá i hrobů.“ Počty vykopaných hrobů kolísají, někdy je to jeden hrob za měsíc, pak třeba tři. „Vykopeme zhruba dvacet až pětadvacet hrobů ročně. Nejvíce lidí umírá na podzim,“ shodují se.

Práce hrobníka ale nespočívá jen v kopání hrobů. Jaroslav a Čeněk se kromě toho starají údržbu hřbitova. Sekají trávu, na podzim shrábávají listy, v zimě vyhrnují sněh, udržují i městský park nebo pracují v lese. „Je to pestrá práce,“ přikývnul Jaroslav, který ale připustil, že se řada lidí diví, že mohou práci hrobníka dělat.

„Vždycky odpovídám, že to přišlo samo shůry. Je to důležitá a užitečná práce. Rodina i kamarádi to berou, už jim to nepříjde divné,“ směje se Jaroslav. Z kopání hrobů, nebožtíků a pohřbů Jaroslav ani Čeněk nemají noční můry. „Samí se tomu divíme, ale nepamatujeme si na nic takového, a to ani z dob začátků,“ ujišťují. ■

koupelny na klíč

kompletní realizace

rekonstrukce koupelen

paneláková jádra

opravy koupelen

18 let
zkušenosti
více jak 600
realizací

tel.: 777 233 663

info@koupelnynaklic.com

www.koupelnynaklic.com

Pochvala od novináře potěší

Uplynul rok a půl od doby, co se Michaela Dědková stala tiskovou mluvčí. Na toto povolání je kladena řada nemalých požadavků, jelikož osoba je pak vlastně jakousi „vizitkou“ dané organizace, v tomto případě města Trutnova.

🗣️ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Je práce tiskové mluvčí Trutnova taková, jak jste si představovala, když jste nastupovala na pozici? Co vás nejvíc překvapilo?

Představovala jsem si hodně zodpovědnosti a to také platí. Nelze říct, že by mě něco překvapilo. Spíš jsem nečekala tak výrazně široký záběr povinností, které mluvčí v Trutnově má.

Co všechno má mluvčí města na starost?

Setkala jsem se s názorem, že mluvčí sedí u stolu a čeká na zavolání novináře. Tak to ale vůbec nechodí. Kromě komunikace s novináři a veřejností, mám na starost také interní komunikaci na úřadě a účastním se jednání orgánů města. Navíc u nás v Trutnově jsem i vedoucí oddělení komunikace, takže pode mě spadá vydávání Radničních listů, správa Facebooku a Instagramu, částečně webu města a mnoho dalšího. Dále píší tiskové zprávy,

zastupuji město ve Svazku obcí východní Krkonoše a v Královských věnných městech. Organizuji drobné kulturní akce, mám na starost propagační materiály a předměty města, jsem kontaktní osobou pro naše zahraniční partnerská města a tak dále. Ve vyjmenovávání svých povinností bych mohla pokračovat ještě dlouho. Hlavní ale je vytváření komunikační strategie města a jeho propagace uvnitř i mimo něj.

S kým vším komunikujete, jak vypadají výstupy vaší práce, schvaluje vám je někdo, neschvaluje?

Komunikuji s veřejností, novináři, zástupci jiných měst a vlastně s kýmkoliv. Pokud výstupy myslíte tiskové zprávy a prohlášení, tak je samozřejmě konzultuji se starostou a pokud jde o odbornější téma, tak i s dotyčným odborníkem u nás na úřadě. Chci, aby zprávy byly po faktické stránce správné.

Jak moc vám zasahuje starosta do napsaných zpráv? Téměř vůbec, to skutečně jen výjimečně.

Co považujete ve vašem zaměstnání za úspěch?

Rozhodně potěší, když vám novinář poděkuje a pochválí za skvělou spolupráci. Také mě těší, když se tisková zpráva objeví celá otištěna v médiích,

protože to je známka, že obsahovala vše, co redaktor potřeboval a nemusel zjišťovat další informace.

Jak vypadá váš klasický pracovní den?

Já nemám klasický pracovní den a přesně to se mi na mé profesi líbí. Každý den je jiný. Kolikrát mám plány, co všechno za den zpracuji a udělám, ale ráno přijdu a zjistím, že se něco stalo a tak se musím přizpůsobit a vše přeplánovat.

Když třeba připravujete tiskovku, co všechno to pro vás obnáší a kolik času to zabere?

U nás klasické tiskové konference neporádáme. Spíš pořádám menší kulturní či slavnostní akce, na které zveme novináře, jako například předávání kulturní a sportovní ceny města nebo Trutnovského draka. Například v loňském roce jsme otvírali novou loděnici, dále pak novou kuželnu nebo odhalovali panel věnovaný vězňům v místních pracovních táborech za 2. světové války. Organizace tohoto typu akcí pro mě obnáší přípravu úplně všeho, od počátku do konce - výběr termínu, sestavení programu, zajištění pohoštění, zaslání pozvánek, propagace akce, zajištění hudebního doprovodu a ozvučení, moderování až po samotný úklid po akci a následnou zprávu do médií.

Tiskový mluvčí by měl být vlastně non-stop k dispozici. Jak balancujete mezi profesním a soukromým životem?

Snážím se být neustále k dispozici. Jsem na telefonu i o víkendech a na dovolené. Je to i v mém vlastním zájmu, abych věděla, co se děje. Striktní oddělování osobního od profesního života není na místě, vůbec v případě, když dělám něco, co mě baví a naplňuje. Takže takovou potřebu nemám.

Jaké nejdůležitější vlastnosti by měl mít mluvčí?

Rozhodně si musí umět zorganizovat čas. Měl by být pohotový, vstřícný, měl by mít nápady, sledovat dění kolem sebe a předem odhadnout vývoj událostí.

Jako mluvčí musíte přemýšlet jinak, než novinář, který chce dostat co nejvíce informací, ale vy některé ven ventilovat nemůžete...

Díky vlastním zkušenostem zhruba tuším, co všechno novinář pro dobrou zprávu potřebuje, jaké informace ho zajímají a na co se určitě bude

INZERCE

Tiskneme stejně rychle, jako EU vymýšlí nové nesmysly.

A to je vážně fofr...

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

ptát. Snažím se tedy na to pořádně připravit a vše potřebné jim poskytnout.

Tak hypotetická situace. Sedíte v kanceláři, zazvoní telefon a dozvíte se, že na úřad dorazil televizní štáb, který chce vyjádření k problému, o kterém moc nevíte. Máte pár minut. Jak budete postupovat?

Novináři sami moc dobře vědí, že pokud jde o odbornější témata, je pro všechny lepší dát mluvčímu čas, aby se mohl připravit a sehnat dostatek informací. Všem to ušetří čas. Takže tak to i v praxi převážně funguje. Novinář mi dopředu zavolá a domluvíme se, v kolik má přijet.

Máte třeba naučené nějaké fráze, které pak před kamerou říkáte v takovýchto situacích?

Nemám, ke každému tématu se snažím mluvit přímo „k věci“.

Co taková odpověď: „Bez komentáře.“ Kolikrát jste ji už použila?

Takovou odpověď jsem já ještě nikdy nepoužila a jsem za to ráda.

Může se mluvčí připravit na krizovou komunikaci?

Měl by mít jasný plán jak postupovat. Měl by vědět, na koho se v dané situaci obrátit nejdříve, aby měl potřebné informace, jak postupovat, koho informovat o problému a hlavně nezmatkovat. A hlavně nikdy nelhat. Na to se dříve nebo později vždy přijde. Jako v životě.

Jaké vztahy má město Trutnov s médii?

Komunikuji úplně se všemi médii, která mě kontaktují, a snažím se jim pohotově vyjít vstříc. Doufám tedy, že jsme společně nastavili dobré vztahy.

Setkala jste se už s tím, že by novináři z vašich informací napsali článek úplně jinak kvůli tomu, že se

třeba honili za nějakou senzací?

Mezi novináři, stejně jako mezi všemi ostatními profesemi, jsou lidé lepší i horší, z lidského i profesního hlediska. Jsem životní optimistka, takže vždy věřím, že těch dobrých je více a myslím, že to platí i v souvislosti s mými zkušenostmi s novinářskou prací. Samozřejmě se mi ale nejednou stalo, že jsem redaktorovi zcela jasně vysvětlila celou situaci, dala mu pádné a objektivní argumenty, a přesto pak z rozhovoru vystříhl pouze takovou část, která se mu hodila a navíc ji vsadil do takového kontextu, že musím litovat nezasvěcené diváky, kteří dostali zcela zkreslenou informaci. Je to ale dobrá životní škola, člověk si pak daleko více ověřuje informace. Zjistíte, že si nemůžete udělat názor na základě jedné reportáže.

Na úřadě jste rok a půl. U jakých témat jste se jako mluvčí „zapotila“?

Samozřejmě některá témata se vysvětlují snáze a

INZERCE

**OKNA
DVEŘE
ZIMNÍ ZAHRADY**

PROPLAST K s.r.o.
... okna patří k životu

kvalitní servis   výhodné ceny   individuální přístup

📍 Kde nás najdete

Náchod
Trutnov

Hradec Králové
Nové Město n.M.

☎ Zavolejte nám

491 472 927

www.proplast-k.cz

Máte za sebou nějaká cvičení na rétoriku?

Měla jsem přímo předmět Rétorika na vysoké škole. Při studiích v Hradci jsem chodila na hlasovou výchovu k panu Václavu Martincovi a když jsem studovala v Praze, tak jsem soukromě chodila na hlasová cvičení k paní Janě Postlerové, tu mohou lidé znát z médií, školí moderátory FTV Prima, dabuje a často rozebírá výkony českých moderátorů.

Mluví by se měl také umět slušně a elegantně obléci. Jak velký máte doma šatník?

V tomhle jsem asi typická holka - šatník mám naranvaný k prasknutí, ale když se ráno rozhoduju, co na sebe, tak si říkám, že nic nemám. (smích)

Kolik si vydělává trutnovská mluvčí?

Jsem zaměstnancem městského úřadu, tudíž mám tabulkový plat jako každý jiný úředník. ■

některá obtížněji. Ale spíš jde o odbornost či komplexnost daného problému, který je třeba laické veřejnosti vysvětlit krátce a srozumitelně. Dosud jsem se však nesetkala s tématy, u kterých jsem si nebyla jistá pravdou nebo správným postupem města. Kéž by to tak vydrželo nadále.

Jak moc usnadňují nebo naopak ztěžují práci tiskovému mluvčímu sociální sítě?

Usnadňují mi práci rozhodně v rychlosti předání sdělení a zasažení velkého počtu příjemců. Jejich problémem je, že v záplavě někdy až šílených komentářů se ztrácí realita.

Máte profesní deformaci, že třeba v televizi sledujete proslovy a vystupování svých kolegů z branže?

Rozhodně ano, mám. Sleduji, jakým způsobem vystupují a co konkrétně říkají. Také posuzuji, do jakého kontextu pak novinář jejich prohlášení dal, a kolikrát s nimi soucítím.

MICHAELA DĚDKOVÁ

- narozena 9. října 1989 v Náchodě
- svobodná, právě se přestěhovala z Úpice do Trutnova
- má vystudovanou jazykovou a literární kulturu na UHK, žurnalistiku na UK v Praze a semestr Communications na IDC v Herzliji
- než začala dělat tiskovou mluvčí města Trutnova, pracovala jako redaktorka a produkční ve Východočeské televizi V1 a jako PR asistentka ve Společenském centru Uffo
- má ráda vaření, pohyb a severskou kinematografii, nemá ráda lhaní, arogantní lidi a houby

INZERCE

AZ-fotoslužby.eu
svatby - plesy - ateliér

FOCENÍ SVATBY

1. VARIANTA

Fotografování svatebního obřadu + portrétové fotky, získáte 100 fotek za 45 minut.
cena 3500 CZK

2. VARIANTA

Fotografování svatebního obřadu + umělecké fotografie, získáte 300 fotek během 2 hodin.
cena 6000 CZK

3. VARIANTA

Fotografování celého svatebního dne, získáte 1000 fotek během 10 hodin.
cena 8000 CZK

SVATEBNÍ ZÁBAVA PRO HOSTY I PRO VÁS = SVATEBNÍ FOTOKOUTEK

↓
AZ-fotoslužby.eu

PROGRAM

18. 2.–27. 4.

JAZZINEC 2017

19. ročník mezinárodního hudebního festivalu
Pořadatel: Alternativa pro kulturu z. s.
Spolupořadatel: UFFO
Více informací: www.jazzinec.cz

do 10. 3.

ANTARKTIDA OČIMA

MIROSLAVA ŽITKA

Výstava fotografií
kino Vesmír – foyer ** otevřeno vždy v době
promítání filmu ** vstup na výstavu zdarma

do 28. 3.

JANA VOJNAROVÁ: NADÝCHANÝ RUKÁV

Výstava
Partner Galerie UFFO: GRUND a.s.
Projekt se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Galerie UFFO **
otevřeno: pondělí–sobota 9:00–18:00 hodin **
vstupné 30 Kč, děti 15 Kč, děti do 3 let zdarma

1.–9. 3.

ROBIN BÖHNISCH: JERUZALÉM – NEDEĚLITELNÝ A VĚČNÝ

Výstava fotografií

11. 3.–11. 4.

SLEZSKÝ KARTOGRAF

JAN PŘIBÝLA: TVŮRCE HOSPODÁŘSKÝCH MAP ČESKOSLOVENSKA

Výstava
kino Vesmír – foyer ** otevřeno vždy v době
promítání filmu ** vstup na výstavu zdarma

neděle 12. 3.

MAMI, UŽ TAM BUDEM?

Rodinné UFFOkousky: Divadlo Milhor
Představení pro děti od 3 let
UFFO ** 15:00 a 17:00 hodin ** vstupné 90 Kč,
se slevovou kartou 72 Kč

pondělí 13. 3.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Pavel Josef Macků: Vývoj hudebních nástrojů
Pořadatel: UFFO a Český žeravený kříž
kino Vesmír ** 14:30 hodin

pondělí 13. 3.

NEZKROCENÁ BRAZÍLIE

Cestopisný večer připravili manželé Motani
kino Vesmír ** 19:00 hodin ** vstupné 80 Kč

pondělí 13. 3.

JARNÍ KONCERT

H–Kvintet, MyBand
UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 90 Kč

Březen

pátek 24. 3.

MARIEN

Koncert folkové skupiny
Partner koncertu:
EBEN – stavební a nábytkové kování
UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 120 Kč

pondělí 27. 3.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Marin Loew: Kuba
Pořadatel: UFFO a Český žeravený kříž
kino Vesmír ** 14:30 hodin

pondělí 27. 3.

KUBA – OSTROV

NA ROZCESTÍ DĚJIN
Cestopisný večer Martina Loewa
kino Vesmír ** 19:00 hodin ** vstupné 80 Kč

úterý 28. 3.

MICHAL PROKOP & FRAMUS FIVE

Koncert
UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 390 Kč

středa 29. 3.

MINIPÁRTY

UFFO – foyer ** otevřeno 9:00–18:00 hodin **
bez vstupného

středa 1. 3.

HOTEL PARADISO

Divadelní delikatesy: Famille Flöz (Německo)

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup
na abonentku DD, ostatní – vstupné 380, 355, 330 Kč

čtvrtek 2. 3.

BLÁZINEC

Miroslav Táborský – divadlo jednoho herce

v 15 vtipných rolích

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 220, 190 Kč

sobota 4. 3.

POLICE SYMPHONY

ORCHESTRA

Koncert

UFFO ** 19:00 hodin **

vstupné v předprodeji 130 Kč, v den koncertu 150 Kč

pátek 10. 3.

VÁCLAV NECKAŘ & BACILY

Koncert

Pořadatel: VM Art production

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 390, 370, 350 Kč

středa 15. 3.

ZNOVU A LÍP

Cinoherní divadlo A: um. agentura Titans

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup

na abonentku CDA, ostatní – vstupné 350, 325, 300 Kč

čtvrtek 16. 3.

MALOVANÉ NA SKLE

Divadlo a hudba: Městské divadlo Zlín

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup

na abonentku DH, ostatní – vstupné 365, 340, 315 Kč

neděle 19. 3.

DĚDEČEK OGE

Rodinné UFFOkousky: Divadlo Cylnidr

Představení pro děti od 8 let

UFFO ** 18:00 hodin ** vstupné 120 Kč,

se slevovou kartou 96 Kč

úterý 21. 3.

NA MISKÁCH VAH

Cinoherní divadlo B: MDP – Divadlo ABC

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup

na abonentku CDB, ostatní – vstupné 350, 325, 300 Kč

středa 22. 3.

JAN NEDVĚD & SPOL.

Koncert folkové legendy

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 300, 270 Kč

S KARLEM ŠÍPEM

Zábavný pořad

Host: Josef Alois Náhlovský

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 280, 250 Kč

Předprodej a rezervace vstupenek:

Info recepcce UFFO

pondělí–sobota 8:00–19:30 hodin

tel. 499 300 999, e-mail: info@uffo.cz

Předprodej vstupenek:

Turistické informační centrum Trutnov

pondělí–pátek 9:00–17:00 hodin

sobota 9:00–12:00 hodin

tel. 499 818 245

Změna programu vyhrazena!

www.uffo.cz

Hlavní
partner:

Autostyl
TRUTNOV

Logistický
partner:

X | INEX SPEDITION

Partneři:
ČESKÁ
POJIŠŤOVNA

Uffo TRUTNOV s.r.o.

TRANSPORT Trutnov s.r.o.
Marketing Podpora Group

PEPPERL+FUCHS

Solo
Sole Entertainment

Zahradníkův rok s Mečířem

Jaro se hlásí o slovo.

Zahradníkům začala sezona

Jižní Morava už se možná zelená, ale u nás je sněhu pořád dost. Přesto i v trutnovském zahradnictví poznáte, že jaro je zase tady. Zahrádkáře (a nejen je), kteří si přijedou pro první petrkliče, macešky a jarní cibuloviny, neklameme. Ve sklenících je živo. K okamžitému prodeji máme připraven sortiment mnohem bohatší. Zaléváme ho a pečujeme o něj, jakoby se venku nechumelilo.

Kvetou nám dokonce i muškáty. Aby se patřičně rozvětvily, pravidelně je zaštipujeme. U ostatních rostlin, které používáme do výsadbových truhlíků, k nakvétání nedochází. Pomáháme jim zatím hnojivy pro růst. Až přijde jejich čas, vyměníme je za přípravky s vysokým obsahem draslíku a fosforu. Přispějí k nasazení na nádherné květy.

O slovo se pomalu hlásí také sadbová zelenina. Saláty, kedlubny a květák vystrkují růžky. Kdo má, stejně jako my v Zahradnictví Mečír, lehce vytápěný skleník, bude se moci už o Velikonočních zakousnout do vlastního šťavnatého salátku. Mezi jinými můžeme doporučit odrůdu „PIA“, která je křehká po celou dobu růstu. Čím déle ji pěstujete, tím víc křupavých listů sklídíte.

Aby vás těšil pohled nejen do skleníku, ale taky na trávník, přidáme na závěr jeden tip. Přihnojte ty poslední zbytky sněhu, co vám na zahrádce zůstávají. Sypké prostředky se spolu s ním dostanou při tání do půdy, a pomohou první trávě v bohatém a zdravém růstu. S výběrem i množstvím potřebného hnojiva vám s radostí poradíme.

Na dlouhé řeči ale nemají zahradníci v tuto dobu moc času. Já běžím zpátky do skleníků zalévat, a vy se těšte – jaro je tady! Jestli ho zatím moc nevidíte, přijďte k nám. Pro krokusy, hyacinty nebo předpěstovanou zeleninu. V nabídce máme samozřejmě také pokojové a řezané květiny, substráty, hnojiva a postřiky. ■

Krásné jaro vám přeji Jindřich Mečír s kolektivem

ZAHRADNICTVÍ
Mečír

Horská 93, Trutnov I tel. / fax: 499 812 645
Provozní doba: Po – Pá: 8 – 17 hod. I So: 8 – 12 hod.
www.zahradnictvimecir.cz

Hlavně nesmím panikařit

Kroniku města Trutnova píše už více než rok. Alena Křivská na tomto místě vystřídala legendu v oboru Antonína Justa, který kroniku vedl osmapadesát let. „Je to pro mě velká čest, že jsem byla oslovena,“ řekla tehdy Trutnovinkám nová kronikářka.

📷 HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Vzpomínáte si na svoje dojmy, když jste se dozvěděla, že budete novou kronikářkou města?

Ano, vzpomínám, na to se nedá zapomenout. Cítila jsem nepředstavitelnou radost, pocit závratného štěstí, mé nadšení nebralo konce.

Převzala jste kroniku po legendě v oboru Antonínu Justovi. Cítila jste zvýšený pocit zodpovědnosti?

Od začátku mi bylo jasné, že v případě psaní kroniky jde o velkou zodpovědnost a navíc ještě umocněnou tím, že pan profesor Just je žijící trutnovská legenda. Jenže případné obavy z toho, zda v této roli uspěji, zcela přehlušilo mé nadšení a radost.

Byl pro vás start snadnější, když vám kroniku předal člověk, který ji vedl mimořádně pečlivě?

Ano, určitě, ale s touto náročnou prací jsem se jako každý jiný musela popasovat sama.

Půjdete ve šlépějích svého předchůdce nebo se vydáte takřikajíc vlastní cestou?

Ráda bych šla vlastní, to ale neznamená, že bych si z existujících kronik nevzala poučení. Na kroniku pohlížím očima badatele. Předpokládám, že co nyní zajímá mne, mohlo by v budoucí době, která již nebude mít pamětníka, zajímat i ty, kteří ji z různých důvodů otevrou. O svých představách jsem se rozešla ve svém úvodním vyznání kronikářky.

Měla jste s touto prací zkušenosti?

Upřímně řečeno ne velké. Od roku 2011 sice píši kroniku Římskokatolické farnosti v Úpici, ale to je trochu jiná práce. Jako badatelka však mám povědomost o vedení kronik obcí a farností, některé jsem i podrobněji pročetla, a jistě, že mi nejsou neznámé ani edice nejstarších kronik národních.

Jaké byly vaše první kroky?

Poznat co nejvíce Trutnov, sžít se s jeho obyvateli, rozšířit dosud existující okruh svých přátel a spolupracovníků, kteří by mi mohli být v tomto mém nesnadném úkolu co nejvíce nápomocní.

Pamatujete si na váš první zápis? Co to bylo?

Silvestrovský, vlastně novoroční trutnovský ohňostroj.

Kronika se už nepíše ručně. Je to výhoda?

Ano, je to velká výhoda, neboť můžete během roku kdykoliv, kamkoliv, cokoliv doplnit.

Neměla ale ručně psaná kronika své kouzlo?

Měla, o tom jsem přesvědčena, ale časy se mění...

Co musí každý den dělat kronikář?

Na to má každý kronikář svůj recept. Já osobně kontroluji pravidelně svoji e-mailovou poštu,

pročítám noviny, prohlížím tiskoviny, telefonuji se svými spolupracovníky, ale hlavně den co den něco dalšího zapíši.

Chodíte na rozmanité akce. Podle jakého klíče vybíráte, co bude zaznamenáno na stránkách kroniky?

Mne zajímá mnohé, jen času není tolik, abych vše mohla zvládnout. Ráda navštěvuji různé akce, poznávám zdejší obyvatele a jejich aktivity. Hovořím a navazuji spolupráci, podnětů není nikdy dost. Do kroniky se pak snažím dát co nejvíce stěžejních a nejzajímavějších zpráv.

Co v kronice nesní chybět?

Za důležité považuji odkazy na prameny. Kronikář může zaznamenat jen nepatrný zlomek událostí. Důležité je, aby budoucí zájemce, historik, badatel, věděl, kde najde víc, kde je uložen použitý pramen.

Čemu je třeba věnovat zvýšenou pozornost?

Bude to znít možná legračně, ale kronikář hlavně nesmí propadnout panice. Den co den se na něho ze všech stran valí nepředstavitelné množství událostí, zpráv a novinek. Je třeba si vše nechat v klidu projít hlavou, promyslet, zvážit a pečlivě vybírat.

Má psaní kroniky nějaká ustálená pravidla?

Ano, existují základní pravidla, s nimiž jsme byli seznámeni na školení. Ta je nutné dodržet, ale jinak je kronika dílem každého kronikáře.

Věnujete se stále práci v muzeu? Čím se konkrétně zabýváte?

V muzeu již nepracuji. Od 1. února mám nové zaměstnání, jsem učitelkou na základní škole. Ve veškerých aktivitách týkajících se mé práce kronikářky však pokračuji a ráda bych se věnovala ještě intenzivněji své badatelské a publikační činnosti. Mým snem je přispět k lepšímu poznání nejstarších dějin Trutnova lucemburské doby. Nechci však nic uspěchat. Přeji si, aby to, co napíši, bylo opravdu přínosné.

Jaký má podle vás smysl psaní kroniky?

Má velký smysl. Kronika je obrazem doby. Věřím, že naši potomci budou rádi, že jsme jim ji zanechali a budou v ní listovat a hledat se stejnou úctou a očekáváním, s jakou otevíráme dávné kroniky my.

Čím je osobně pro vás? Co vás na tom baví?

Pro mne je to náplň mého života. Historii miluji a nyní mohu přispět ke zmapování historie Trut-

nova. Obdivuji toto město. Pověst o trutnovském drakovi mi učarovala již jako začínající učitelce. Letos tomu bude již 30 let, kdy vznikla obrázková osnova k tomuto vyprávění, kterou pro mne namaloval můj tehdejší žák, dnes zaměstnanec jednoho trutnovského podniku, Tomáš Brokl. Léta jsem ji využívala ve škole, v posledních pěti letech při edukaci v muzeu, nyní je trvale uložena v mém archivu kronikářky.

Scházíte se s kronikáři z jiných měst, abyste si vyměňovali své zkušenosti?

Zatím udržuji trvalý kontakt s naším školitelem, kronikářem statutárního města Ostravy, Tomášem Juřicou, bývalou kronikářkou města Úpice, Janou Nešněrovou, a dnes již také bývalým kronikářem města Světlé nad Sázavou, Jaroslavem Válou.

Vídáte se ještě s vaším předchůdcem Justem? Je vám třeba nápomocen nějakou radou?

Samozřejmě. Pan profesor mi dal v začátku mé práce mnoho cenných rad, setkáváme se v Trutnově často. Navíc je členem komise, která má nad kronikou dohled.

Je tedy psaní kroniky svým způsobem posláním?

Ano, je to poslání, je to příležitost, které se nedostane každému. Vážím si to toho.

Slyšel jsem, že některá města a obce už několik let kroniku nevedou. Staří kronikáři odcházejí a mladí se do toho nijak nehrnou. Je to problém?

Co na to říct? Je to velká škoda. ■

ALENA KŘIVSKÁ

- narozena 1. února 1957 v Ledci n/S
- vystudovala gymnázium a Pedagogickou fakultu v Hradci Králové
- byla učitelkou na ZŠ v Úpici a ve Velkých Svatoňovicích
- pracovala jako průvodkyně a edukační pracovnice v Muzeu Podkrkonoší
- nyní je opět učitelkou
- zajímá ji historie, literatura a výtvarné umění
- od roku 2016 přešla kroniku města Trutnova
- žije v Úpici

Ve sportu jsou možné i zázraky

Ač je Petrovi Kapitulčinovi teprve 35 let, žádný trenérský zelenáč to rozhodně není. Ba naopak. V roli basketbalového kouče vystupuje už sedmnáctou sezonu. Na kontě má řadu úspěchů jak na klubové úrovni, tak se mu na krku houpalo již několik medailí z reprezentačních turnajů.

••• MICHAL BOGÁŇ, FOTO: VILÉM FISCHL

Trenéře, máte licenci?

Mám nejvyšší trenérskou licenci A a k tomu jsem i držitelem mezinárodní licence FIBA.

To byl jen takový vtípek. Moc se mi líbí fotbalový seriál Okresní přebor, kde jako trenér perlí Jirka Luňák. Našel byste na něm něco, co máte podobné?

Asi zapálení pro sport, patriotismus a klubismus.

Myslíte si, že by se takový seriál dal natočit z basketbalového prostředí?

V cizině určitě ano, vždyť basketbal je mezi trojicí nejpopulárnějších sportů na světě, ale zda by u nás byla dostatečná sledovanost, neodhadnu.

Jaká je pozice basketbalu mezi českými sporty?

Jak se to vezme. Z hlediska popularity daleko za hokejem či fotbalem a možná i dalšími sporty. A je to velká škoda. Protože kvalitativně je basketbal neúspěšnějším týmovým sportem. Například v žebříčku FIBA jsou naše ženské reprezentace na

pátém místě jen za čtyřmi supervelmocemi USA, Austrálií, Francií a Španělskem. Jsme na tom lépe než hokejisti, o fotbale nemluvíme. Naše ženská basketbalová liga je hodnocena jako čtvrtá nejlepší v Evropě. V naší hale pravidelně hraje USK, které předloni vyhrálo basketbalovou „Ligu mistrů“ a i loni bylo v nejlepší čtyřce.

Kdy jste si uvědomil, že se budete basketbalem živit? Záměrně neříkám jen trénováním, protože vím, že jste toho měl a máte na starost mnohem více...

Od malička jsem všude vykládal, že se budu živit sportem a většina lidí se mi smála. Ale podařilo se. A že se basketbalem budu živit, bylo jasné v roce 2005, kdy jsem dostal nabídku do Trutnova.

Kolik si vyděláte?

Postupně jsem se vypracoval nad průměrnou mzdou v České republice.

S trénováním jste začal už v roce 2000 a stále i teď v pětáctičeti vás můžeme zařadit do generace mladších trenérů. Berete to jako plus, že máte věkově blíže k hráčkám?

Někdy může být věk výhodou a jindy zase nevýhodou. Nemyslím si ale, že by věk byl tím zásadním. Vždyť dnes kolikrát hráčky, které před třemi roky skončily v dorostu, současným dorostenkám a jejich hodnotám v některých ohledech nerozumí.

Doba se mění velice rychle a téměř každý tří čtyřletý cyklus už se je jedna o jiné osobnosti.

Trénujete ženy. V čem je to nejspecifičtější?

Je asi potřeba říci, že jsem v podstatě od začátku kariéry u dívčích celků, takže můžu hodnotit jen z doslechu, co sám vidím u jiných týmů, nebo dle vzpomínek na vlastní hráčskou kariéru. Rozdílů jsou samozřejmě jak z hlediska anatomie a fyziologie, tak i psychologie, povah a chování v týmu. Rozebírat ale všechny tyto odlišnosti by ale bylo asi na celý rozhovor.

Být trenérem nemusí být špatné zaměstnání, ne? Člověk dělá, co ho baví. Když ráno není trénink, nemusí vstávat, občas se podívá do ciziny...

Kdyby mě to nebavilo, tak to nedělám. Na druhou stranu nejsem jen trenérem, takže představa, že člověk udělá jeden dva tréninky za den a má odpracováno, je dosti mylná. Když si spočítám odpracované hodiny za týden či za měsíc, tak člověk zjistí, že pracuje minimálně za dva a výdělek už také nevypadá rozhodně tak zajímavě. A s tou cizinou? Poháry jsem si s Trutnovem nezahrál, takže za sebou mám jen několik reprezentačních akcí. Ale tam se hrají téměř každý den zápasy, tréninky a bylo potřeba vždy na druhý den během noci připravit skauting soupeře, takže se sotva našel půlden podívat se alespoň do města.

Kolik času vám zabere příprava na zápasy?

V minulosti jsem každému víkendovému zápasu mimo tréninky věnoval cca 5 až 6 hodin. Letos poprvé mám ale možnost spolupracovat s asistentem, takže čas je o něco kratší, také proto, že bych tolik času v týdnu nenašel. S ohledem na fakt, že v týdnu mám minimálně tři zápasy, ale často i více.

JEDNOU VĚTOU...

Ženská basketbalová liga. Slušná soutěž, v evropském žebříčku je na čtvrtém místě. Prestiž ale maličko klesá díky nedostatku propagace.

Trutnov. Basketbalové město, které vždy zůstane v mém srdci.

Rozhodčí. Spousta fajn lidí na svém místě, ale jako v každé funkci se i mezi nimi najdou blbci.

Mládež. Velký potenciál, který dospělí často zabíjejí rozmazlováním a dáváním všeho zadarmo.

Sponzoři. S nedostatkem propagace jich je stále méně, přitom jde o velice zajímavý produkt

Co se týká tréninků, nejhorší je asi stereotyp. Jak se snažíte tréninky oživit? Sázíte se s hráčkami?

Sázky určitě nikoliv. Stereotyp občas je, ale jen v momentě, kdy hráčky nejsou schopny posunout se dál, tak některé činnosti drilujeme několikrát opakovaně. Stereotypu se letos snažíme zabránit zapojením dvou asistentů, kteří dostávají prostor i ve vedení tréninků. Jsem moc spokojen s tím, jak mi pomáhají. Jak z hlediska tréninkového, tak z hlediska organizační pomoci.

Stejně jako všechno ostatní i basketbal se neustále vyvíjí. Na co kladete důraz vy?

Než na konkrétní činnosti, hlavně na jejich provedení. Aby hráčky prováděly činnosti v maximální rychlosti a hlavně důsledně. Bohužel, „dělat věci opravdu pořádně“ je zejména u mládeže každým rokem složitější.

Každý trenér musí být i dobrý psycholog, kdy je potřeba pochválit a kdy zvýšit hlas. Jak jste na tom vy?

Složitá otázka. Většina dorostenek by určitě řekla, že chválím málo a hlas zvyšuji často. A starší ročníky, ať už jde o hráčky, které jsem trénoval nebo nikoliv, zase nechápou, proč mladým nevynadám

INZERCE

Obec Horní Olešnice pronajme

**nebytové prostory budovy kulturního domu
(Motorest v zatáčce) v Horní Olešnici**

Písemné nabídky zasílejte na adresu:

Obec Horní Olešnice, Horní Olešnice čp. 2, 543 71 Hostinné.

Kontakt: 499 448 345 nebo 603 196 055

Po telefonické dohodě je možná prohlídka objektu.

Více informací naleznete na www.horniolesnice.cz

Přijímáme zaměstnance
se zdravotním postižením
na pozice

DĚLNÍK DĚLNICE

- **náborový příspěvek až 30.000 Kč**
- **pracoviště Trutnov nebo Hostinné**
- **jednoduchá manuální práce**
- **hlavní pracovní poměr**
- **dvousměnný provoz**
- **zkrácený pracovní úvazek 6 hodin**
- **příspěvek na stravování**
- **dopravné hrazeno v plné výši**
- **nástup možný ihned**

Informace

FIDES Group a.s.

zaměstnavatel zdravotně postižených

Komenského 420, Náchod 547 01

tel.: 608 666 252

info@fides-group.cz, **www.fides-group.cz**

nebo osobně

Provozovna | J. R. z Dubé 535, Trutnov 541 01

Provozovna | Nádražní 863, Hostinné 543 71

FIDES

Group

Makes Benefits from Handicaps

častěji a za co je chválím. Že některé věci by přece měli být automatické.

Kdy naposledy jste někoho vyhodil z tréninku?

Už to asi nějaký čas bude a možná to je chyba, protože se určitě i v letošním roce našly momenty, kdy jsem to mohl a možná i měl udělat.

Když chce být nějaká hráčka lepší, musí zabrat. Jak na sobě ale pracuje trenér, aby se zlepšoval?

Jedna věc je samostudium, účast na seminářích, sledování trendů a podobně. Druhou věcí je sebereflexe - poučení se z každého tréninku a každého zápasu.

Jaké poučení jste si odnesl z letošní sezony?

Asi neumím vybrat jedno konkrétní, i díky tomu, že trénuji více kategorií a navíc sleduji i další družstva. Možná bych spíše řekl obecnou zkušenost než trenérskou - že ve sportu jsou možné občas až zázraky.

Na druhou stranu v týmu může být trenérů klidně deset, ale na hřišti jsou jen hráčky. Jaká je vaše role při zápase? Jak moc ho můžete ovlivnit?

Basketbal miluju i proto, že v tomto sportu má trenér, dle mého názoru, snad největší možnost ovlivnit vývoj zápasu. Já osobně rozděluji trénování a koučování. A koučovat jako při basketbалу nemůžete téměř u žádného sportu. Ve fotbale toho moc neuděláte, máte tři střídání za zápas, celé hřiště neukřičíte, nemáte oddechové časy. V dalších sportech to je podobné. A o sportech jako plavání, atletika a další nemluvě. Ale v basketu je role kouče veliká, má velký vliv na vývoj utkání a o to více mě to baví.

Jak slavíte výhry?

Vnitřně. Nejvíc si to užiju sám v sobě. A sám si umím i zhodnotit, kdy jsem k vítězstvím pomohl více, kdy méně, i kdy jsem k výhře přišel jak „slepý k houslím“. Navíc, většinou už půl minuty po zápase jsem myšlenkami u dalšího.

Když se daří, lidé vás plácají po zádech. Jakmile se prohřává, může za to trenér. Tohle vás neštve?

U mládeže ne. Tam si sám dokážu zhodnotit, co je dobře, co špatně a hlavně tam ještě nejde tolik o výsledky, ale o vývoj hráček a jejich výkonnostní posun. Když to přeženu, tak jediná opravdu důležitá věc u mládeže je nesestoupit z nejvyšších soutěží. A zatím se nám to daří, což

je naprosto neuvěřitelná bilance na město velikosti Trutnova. U dospělých je to už něco jiného. A ano, když nezná veřejnost souvislosti, tak to zamrzí.

V Trutnově jste to zažil na vlastní kůži. Při prvním angažmá u ligového týmu jste skončil po sedmi zápasech. Jak se na to s odstupem času díváte?

Už při nástupu k týmu bylo jasné, že kdokoli po Martinovi Petrovickém to bude mít těžké. Původně jsem angažmá u A-týmu ani nechtěl brát, ale právě Martin mě přesvědčil, že není lepší adresy než liga v Trutnově a že taková nabídka se neodmítá. Takže jsem družstvo nakonec převzal. Jinak můj pohled s odstupem času je stejný, jako těsně po mém konci u týmu. Ale ničeho nelituji, byla to skvělá zkušenost. A člověk si udělal pořádek mezi kamarády a „rádoby“ kamarády.

Ted' jste znovu trenérem ligového áčka a aktuálně si Trutnov zahraje play-off, což po loňské sezoně, kdy se tým rozpadl a topil v dluzích, je takový malý zážrak. To je asi známka toho, že jste dobrý trenér, ne? (smích) Tak teď jak se pochválit, aby to nevznělo hloupě. (smích) Nevím, jestli trenér. Jak jsem už říkal, rozděluji na trénování a koučování. A k tomu ještě jde o organizaci, sestavení týmu, vytvoření party a spoustu dalších okolností. Letošní úspěch mě samozřejmě těší a samozřejmě vnitřně vím, že jsem jedním z jeho strůjců. Ale určitě by to nešlo bez hráček a jim je potřeba dát výrazně větší kredit. Hindráková, Vacková, Prokešová i Kozumplíková ukázaly trutnovské srdce a patriotismus a následně svou výkonností strhly i ostatní. ■

PETR KAPITULČIN

- narozen: 6. dubna 1981 v Ústí n/L
- ženatý, s manželkou Lindou má tříměsíční dceru Annu
- vystudoval management tělesné výchovy a sportu a trenérskou školu (nejvyšší trenérská licence), oboje na FTVS Univerzity Karlovy
- hráčská kariéra: 1990-2002 Ústí nad Labem (dorostenecké extraligy a oblastní soutěže, oblastní soutěž dospělých), 2002-2003 Aritma Praha (oblastní soutěž dospělých)
- trenérská kariéra: 2000 Ústí nad Labem (minižactvo), 2001-2005 Aritma Praha (extraliga kadetek, liga a extraliga juniorek, 1. liga žen), 2005-2006, 2007 až do současnosti Loko Trutnov - extraligové soutěže dorostu a žactva, asistent žen, v roce 2013 a letos trenér ŽBL, 2006-07 Slovanka Tábor (ŽBL), čtyři sezony asistent reprezentace (U20, U17, U16 - 1x mistr Evropy, 2x vicemistr Evropy), 5 let trenér reprezentace U15
- má rád svou ženu, svou dceru, basketbal a svoje týmy, nemá rád „flákače“, koprovou omáčku a brokolici, současného prezidenta a ministra financí

Na všechno v životě přicházím pozdě, ale pro mě včas

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: JAN BARTOŠ

Dalo by se říci, že už je v seniorském věku, táhne ji totiž na sedmdesátku. Je ale velmi činorodá a miluje hudbu. Hana Fürbacherová z Trutnova už druhým rokem každý pátek večer pouští v kavárně hotelu Grand Luxury na Krakonošově náměstí gramofonové desky. Je to dýdžejka tělem i duší.

Jakou máš ráda muziku?

Nejvíce miluji blues, reggae, hudbu 50. a 60. let. To je moje parketa.

Proč právě toto období?

Když jsem v sedmdesátých letech přijela do Holandska a začala tam žít, tak jsem tam objevila ohromnou pokladnici muziky. Právě muzika mi hraje hodně na city, to miluji. Jsem třeba smutná, dám si Elvise a během pěti minut jsem ze smutku vyléčená. V Holandsku jsem objevila Neila Younga, Erika Claptona a další muzikanty. Později mi došlo, že muzika druhé poloviny 70. a pak 80. let je pouze slabý odvar toho, co se hrálo předtím. Pro mě byla nejlepší hudba po válce až do 60. let.

Jsem ráda, že jsem u toho tenkrát mohla být a zažít opravdovou svobodu.

Máš prý hodně gramofonových desek. Kolik?

Počítali jsme to se synem Robertem a myslím, že jsme došli k číslu šest a půl tisíce desek, já sama jich mám dva a půl tisíce.

Co se v tvé sbírce najde? Čeho si ceníš obzvlášť?

Hlavně zlatá 50. léta, jako Fats Domino, Ray Charles a další. To mám moc ráda.

Jak ses dostala do Holandska?

Vdala jsem se za Holandána, bylo to v roce 1973, byli jsme spolu čtyři roky. Odstěhovala jsem se tam a do České republiky jsem se vrátila v roce 2010. Po mém odchodu do ciziny můj syn Robert musel být ještě deset let v Československu, protože ho za mnou nechtěli pustit. Mohla jsem ale za ním jezdit, tak jsme se vídali. Za mnou sice jezdila celá rodina, bohužel kromě syna. Bylo to velice trapné a smutné období, na které nerada vzpomínám. Nakonec

paní ze Zeleného kříže mi v roce 1982 poslala k narozeninám dopis, že můj syn bude moci jet za mnou na prázdniny. Pochopitelně se už zpět do Československa nevrátil. Maminka ale ano. K mému údivu jí pak nikdo nedusil a nemělo to pro ni žádné následky.

Kupovala jsi gramodesky i tam?

Ano, to byla podstatná část mé sbírky. Byly tam skutečné skvosty. Když přicestoval Robert, začal desky sbírat a sbírka se velmi rozrostla. Po návratu domů jsem si chtěla otevřít krám s gramodeskami, ale zjistila, že nejsem ten typ, který bude vyseďávat v obchodě. Tak z toho sešlo.

Nyní je pouštíš každý pátek večer v Grand Luxury Hotelu v Trutnově. Není příliš obvyklé, aby se člověk, řekněme v seniorském věku, stal dýdžejem. Jak ses k tomu dostala a jak dlouho už tam desky pouštíš?

Na všechno v lidském životě přicházím pozdě, ale pro mě včas. Do tanečních jsem například začala chodit ve čtyřiceti. S určitými věcmi mám prostě zpoždění. Třeba na stará kolena jsem začala kouřit trávu, zjistila jsem totiž, že mi to vyhovuje. Na všechno si dávám čas a pak do toho jdu. Na pouštění muziky se necítím vůbec stará. Hrozně mě to baví. Proto jsem šla za vedením hotelu, byli nadšení a hned jsme do toho šli. Hraji tady druhou sezónu, teď každý pátek večer od 18 do 21 hodin.

Už jsi to v minulosti dělala? Byl to tvůj sen?

Pouštěli jsme desky hodně doma. Ale na veřejnosti ne. Jenom, když jsme měli doma nějaké mejdany, hlavně v Holandsku. Tam byly dokonce půjčovny desek.

Co lidem pouštíš?

Mám tady s sebou dvě plné tašky desek, které obměňuji. Často začínám instrumentálkou, aby lidi do toho trochu vklouzli. Ráda pouštím hudbu 40. let, například The Andrew Sisters, pouštím i klasický swing, charleston. Z toho pak najedu na 50. a 60. léta. Když tady vidím šedesátníky, vím, že si rádi poslechnou třeba Jimi Hendrix nebo Janis Joplin.

Doprovázíš hudbu komentářem?

Tak jsem si to nejdříve představovala, ale chtěla jsem si to ožuknout. Pak jsem podle svého pocitu zjistila, že hudba samotná je dost silná a

Laser & Kosmetika

Privátní chirurgická ambulance
MUDr. Jiří David | MUDr. Pavel Růžička
MUDr. Karel Červíček

Vaginální Rejuvenace

pomoc při močové stresové inkontinenci a omlazení intimních partií Nový Laser Quanta YouLaser -

- Diva Tight

Trápí Vás některé z následujících obtíží v oblasti intimních partií?

- močová stresová inkontinence
- symptomy atrofie či vysychání vaginální sliznice
- uvolnění poševních stěn (tzv. vaginální laxita)
- vaginální svědění a záněty
- bolest při pohlavním styku
- problémy plynoucí ze změn pochvy po vaginálním porodu

Šetrným a bezbolestným řešením je neoperativní zákrok pomocí unikátního duálního laseru Laser Quanta YouLaser Diva Tight. Tento nový přístroj je v naší ambulanci první a zároveň jediný v České republice. (Více na našem webu)

Výhody laserové metody oproti klasické operaci

Laser je vůči tělu velmi šetrný. Celý zákrok probíhá neoperativně a rychle. Žena se může ihned začít věnovat jakékoli činnosti, aniž by byla omezena prodělaným ošetřením. Při zákroku i po něm nedochází k žádnému krvácení.

(+420) 499 811 402

www.stresovainkontinence.cz
www.chirurgie-jiridavid.com

Privátní chirurgická ambulance
MUDr. Jiří David
Komenského 821, Trutnov

nepotřebuje žádný komentář. Odehrává se to beze slov, je to v pohodě. Nejsem žádný moderátor, ale když se někdo na něco chce zeptat, ráda odpovím.

Kolik lidí na produkce chodí a jak reagují? Máš zpětnou vazbu?

Dokonce za mnou občas dorazí pár, který mě dojí-má, protože sem na moji produkci jezdí až z Plzně. Ubytují se a jdou sem. Chodí za mnou návštěvníci a děkují, říkají, že se jim to zdá krásné.

Kdo jsou tvoji posluchači?

Přicházejí známí, které znám od vidění. Další jsem poznala, když sem začali chodit. Někteří jsou přátelé. Víím ale, že jsou to všichni upřímní a opravdoví milovníci hudby, kteří si to užívají. Dokonce už tady byly slzy, když se objevily nostalgické vzpomínky. Chodili sem taky takové dvě divošky šedesátnice, které tady trsaly.

Jaká věková kategorie jsou posluchači?

Je to různé, ale můžu říct, že od 18 do 60 let.

Máš svůj vlastní gramofon?

Používám starý gramofon Tesla, mám i staré reprod-uktory. Uvažuji ale o nákupu něčeho lepšího.

Co ti role dýdžejky přináší?

Klid a radost. Tři hodiny se tady každý pátek napl-ňuji radostí. Je to velká relaxace.

Míváš trému?

Ze začátku jsem měla nervy na pochodu. Byla jsem

nejistá. Bála jsem se, aby se nepokazil gramofon, zda to dobře zapojím a tak dále. Taky jsem se obá-ovala, jestli se to hostům kavárny bude líbit. Teď už trému nemívám.

Co říkáš na trend návratu vinylů? V čem je jejich přednost?

Mám z toho velkou radost. Kvalita i zvuk jsou lep-ší. Vytváří to atmosféru, která se u cédéčka nevy-skytuje. Navíc, ty krásné obaly... Jsem fakt ráda, že se desky zase vrací.

Jak dlouho plánuješ dráhu dýdžejky?

Záleží na tom, jak dlouho budu mít příležitost v Grandu pouštět desky. Ráda bych to více rozjela. Mám přátele v Peci, mohla bych pouštět desky na horách. Domlouvala jsem se na léto i na Dolcích. ■

HANA FÜRBACHEROVÁ

- narozena 23. listopadu 1951 v Jindřichově Hradci
- navštěvovala obchodní školu v roce 1973 odešla do Holandska do Trutnova se vrátila v roce 2010
- druhým rokem pouští gramofonové desky v hotelu Grand
- jejím synem je malíř Robert Fürbacher
- žije v Trutnově

INZERCE

Měníme historii!

Ford FOCUS 5dv. za

299 900 Kč*

www. **AUTO TRUTNOV** .CZ

tel: 499 816 542

* platí na skladové vozy

Štěstí si necháváme pro sebe

Ještě před třiceti lety to bylo zcela běžné. Po ulici si to vykračoval klasický kominík v typickém černém stejnomroji, s bílou čepičkou na hlavě a s nářadím přes rameno. Kolemjdoucí se chytali za knoflík, aby měli štěstí. Dnes už je to vzácnost. Kominíci jsou ale stále potřeba. Už více než čtyřicet let tuto profesi vykonává Petr Hartman z Trutnova.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Čím jste chtěl být, když jste byl malý kluk?

Samozřejmě, jako mnozí jiní kluci jsem chtěl být popelářem. Když jsem to ale začal brát vážně, chtěl jsem se stát opravářem televizorů a tím jsem se později také stal. Splnil se mi tak dětský sen.

Pamatujete si, jak to na vás zapůsobilo, když jste poprvé na ulici potkal kominíka?

To jsem byl ještě kluk a po ulicích v těch svých charakteristických oblecích s bílou čepicí na hlavě chodili skuteční páni kominíci. Nepamatuji si na kominíky, kteří chodili k nám domů, ale vždy tam někde nechali černý křížek, že u nás byli. Potkat kominíka na ulici to byl pro kluka zážitek.

Máte tuto profesi v rodině?

Já i oba moji synové jsou kominíci. Jeden je dokonce magistr práv a je v Praze. Mezi právníky má přezdívku kominík a mezi kominíky mu říkají doktor.

Jak jste se k tomuto povolání dostal?

K této profesi jsem se dostal přes tovární komíny. Když jsem byl ještě dospívající chlapec, tak v Trutnově ještě existovali opraváři komínů, to byli největší trutnovští frajeři. Pak jsem k jedné takové skupině nastoupil, pracoval jsem až do devadesátých let na továrních komínech. Pak jich začalo ubývat a přeseďlal jsem na klasickou kominíčinu. Komíny se zabývám už dvaadvacet let.

Je to náročná práce?

Když si vite rady, tak to tak náročné není. Dnes je největší problém s lidmi. Před rokem 1989 bylo sdružení kominíků, které bylo povinno vymetat lidem komíny. Kominík přišel a vždycky byl někdo doma. Dnes mají lidé málo času, všechno se musí dopředu domlouvat a přizpůsobovat se zákazníkům. Jezdíme také na hory, kde žijí chalupáři, takže se práci někdy věnujeme i o sobotách a nedělích.

Pobytové tábory

8. - 15. a 15. - 22. 7. 2017

cena 2900,-Kč/týden

Příměstské tábory

3. - 21. 7. 2017 cena 1290,-Kč

5 dní (po. - pá.)

věk dětí
5 - 16 let

Tábor se 7-mi letou tradicí
a stovkami spokojených dětí.

Máte s dětmi trápení, na Sejfech se promění,
i na kluka co se vzteká, dobrodružství
u nás čeká, holkám se tu bude líbit,
to vám můžem všichni slíbit.

Zvládáme všechny diety i alergie, které
jsou v dnešní době nedílnou součástí
našeho života

Přihlášky na stránkách

www.lesniplovarna.cz

INFO: bystricenp@seznam.cz
dotazy na telefonu: 736 773 621

RETROPARK SEJFY Dolní Sejfy 319

542 23 Mladé Buky u Trutnova, tel.: 777 239 207

INZERCE

Nebál jste se výšek? Měl jste tam nahoře někdy problémy?

Protože jsem byl vycvičený z továrních komínů, které jsou vysoké desítky metrů, nebál jsem se, ale vždy jsem byl opatrný. Samozřejmě pohyb po střeše je něco jiného než pohyb na továrním komínu. Musí se dávat pozor na uklouznutí a dívat se, kam šlapu, abych se někam nepropadl a podobně. Nikdy jsem neměl žádné vážnější problémy.

Chtěl jste někdy s kominíčinou seknout?

Myslím, že ne. Mám tu profesi rád.

Jak se za ta léta, co ji vykonáváte, změnila?

Pochopitelně se změnila hodně. Začaly se používat nové přetlakové spotřebiče s ventilátory. Komíny na to musí být stavěné. Rozšířily se také plynové spotřebiče. Navíc, dříve jsme nemuseli chodit do bytů, protože jsme komín vymetali otvorem ve sklepe. Nyní se komínu říká spalínová cesta a ta začíná u hrdla spotřebiče, tedy v bytě. Proto dnes musí každý zákazník uzavřít dohodu s kominíkem a při čištění komínu musí být doma.

Kolikrát ročně by se měl komín čistit?

Nejnovejší vyhláška z loňského roku u pevných paliv nařizuje třikrát za rok výmet komína. Jednou za rok musí provést kontrolu kominík nebo osoba odborně způsobilá.

Kdy je k tomu nejlepší doba?

Před topnou sezónou. V Trutnově to bývá často už v říjnu. Lidem říkáme, aby si nás ještě krátce po vánočních svátcích zavolali znovu. Potom je vhodný čas v dubnu. Mluvím o topení pevnými palivy.

Na kolik vyčištění komína přijde?

V Trutnově se to pohybuje od pěti set padesáti do šesti set korun. Když jedeme dál, třeba do Vrchlabí nebo Úpice, je to 750 korun.

Jaké náčiní se k tomu používá?

Používá se tak zvaný kominický strojek, což je čtyř nebo šestilístek z pružin a se závažím na šňůře. Tím se vymetá. Nyní se začaly komíny vložkovat nerezovým materiálem o určitém průměru podle výkonu kotle a výšce komínu. Tam se musí čistit izolovaným strojkem a závaží je pogumované, aby se vložka nepoškodila.

Dříve se také používalo štosovací zařízení s různými konci, které se říkalo sluníčko.

Děláte i revize kominů. Jak často se provádí?

Revize se provádí pouze při uvádění nového spotřebiče či kominu do provozu při kolaudacích nebo dlouhodobých odstávkách či výměnách kotlů. Jde o výchozí revize, které platí po celou dobu životnosti kotle a kominu. Každý rok se ale provádí kontrola.

Hrozí majiteli potíže, když kontroly dělat nebude?

Pokud se nic nestane, nehrozí mu nic. Pokud ale dojde k nějaké nehodě, jde to na jeho triko. Když provedu kontrolu, majitel ode mě dostane protokol o kontrole, za kterou nesu odpovědnost. Je to záruka toho, že byla kontrola řádně provedena.

Setkal jste se ve své praxi s tím, že by kvůli špatnému kominu došlo k požáru?

Žádný komin, který jsem vymetal nebo kontroloval, nikdy nezahorel. U mých zákazníků k žádnému požáru nedošlo. Převážná většina kominů nezahorí, ale dojít k tomu může. Je to způsobené špatnou údržbou, protože to majitel zanedbává nebo si pozve někoho, kdo k takové činnosti není odborně způsobilý.

V minulosti se na scéně objevili podvodní kominíci. Zaznamenal jste to?

To jsou takzvaní nájezdoví kominíci, kteří zvoní u baráků a ptají se majitelů, zda chtějí vymést komin. Jsou to lidé, kteří nemají žádnou kvalifikaci. Chodí v uniformách, mají bílou čepičku a působí důvěryhodným dojmem. Lidi na to většinou kývnou. Když se potom ale něco stane, tak to pojišťovna neuzná, ten „kominík“ nemá totiž odbornou způsobilost.

Jak se pozná pravý kominík?

Je členem Společenstva kominíků České republiky a prokazuje se průkazkou. My komunikujeme se zákazníkem přes internet a zakázku si domlouváme tam. Falešný kominík zvoní u branky domu.

Máte přehled o tom, kolik je v Trutnově kominíků?

V Trutnově bude odhadem tak sedm kominíků.

V kterém období jste nejvytíženější?

Jsme vytížení po celý rok až do vánočních svátků. Někteří lidé to nechávají na poslední chvíli, tak je pak té práce hodně, hlavně na konci roku a na začátku toho následujícího.

Jak dlouho zákazník čeká, když si vás objedná?

V současné době týden, před vánočními svátky to bylo dva týdny.

Je mezi mladými o tento obor zájem? Kde se vyučuje?

Určitě se tento obor vyučuje. Zájem o tuto profesi je sice malý, ale trochu se zvýšil. Existují však školicí střediska, kde se lze rekvalifikovat.

Jak si vysvětlujete, že v ulicích měst kominíka v tradičním odění takřka nepotkáte?

Dříve byla tak zvaná rajonizace. Proto bylo možné ve městě potkat kominíka v tradičním obleku. Ta rajonizace po roce 1989 padla, takže potkat dnes klasického kominíka je už skoro nemožné.

Říká se, že kominík přináší štěstí, a když ho člověk potká, chytne se za knoflík...

Vím o tom, že se tato pověra traduje. Lidé si myslí, že když si na nás sáhnou, tak budou mít štěstí. Dnes už to tak ale není, protože kominíci už dnes na sobě nemají saze. My lidem říkáme, že štěstí je tak málo, tak si ho necháváme pro sebe. ■

PETR HARTMAN

- narozen 6. června 1948 v Trutnově
- vyučil se opravářem televizorů a kominíkem
- pracoval na továrních kominích
- má kominickou firmu
- profesi se věnuje dvaačtyřicet let
- má dva syny, také kominíky
- žije v Trutnově

Domácí porod je nezodpovědný

Gynekologii a porodnictví se věnuje čtrnáct let. Vždycky tomu tak ale nebylo. Maminka je fyzioterapeutka a dcera šla nejdříve v jejích šlépějích. Teprve potom vystudovala medicínu. Lékařka Marie Havlová, která pracuje na gynekologicko – porodnickém oddělení trutnovské nemocnice, si myslí, že zvolila dobře a neménila by. „O volbě tohoto oboru v podstatě nepochybují,“ řekla.

☒ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Vzpomínáte si na okamžik, kdy jste se rozhodla studovat medicínu?

Po gymnáziu jsem studovala fyzioterapii, obor, pro který jsem se rozhodla už v dětství. Během studia jsem si však říkala, že bych chtěla fungování lidského těla poznat více do hloubky a v širších souvislostech, tak jsem se rozhodla ve studiu pokračovat a studovat medicínu.

Měli jste toto povolání v rodině?

V tomto oboru, co vím, nikdo nepracoval. Mamka je fyzioterapeutka, to mě přivedlo ke studiu fyzioterapie a následně medicíny.

Proč jste si vybrala právě gynekologii?

Je to velmi pestrý obor, spojuje v sobě ambulantní a lůžkovou péči, porodnictví, operativu a prolíná se tu většina medicínských oborů.

Pamatujete si na první porod? Byla jste nervózní?

Bylo to ještě v Litomyšli, kde jsem po ukončení studia pracovala. Ráno v pět hodin se narodil čtyřkilový chlapeček. Na nervozitu nebyl prostor.

Šlo to dobře nebo byly nějaké problémy?

Byl to nekomplikovaný porod.

Kolik let se gynekologii a porodnictví věnujete?

V létě to bude čtrnáct let včetně mateřských pauz, které mi však přinesly nepřenositelnou zkušenost v podobě dvou vlastních těhotenství a porodů.

Máte přehled, kolik porodů jste už absolvovala?

To nedokážu odhadnout.

Jak se za tu dobu tento obor proměnil? Jak si stojí české porodnictví dnes?

Neustále dochází k rozvoji screeningových a diagnostických metod k odhalení vrozených vývojových vad v časném stadiu těhotenství nebo jiných komplikací. Nyní máme například nový test pro včasné odhalení rizika vzniku preeklampsie. Při samotných porodech se mění přístup, rodiček i porodníků. Je to více o vzájemné komunikaci a respektu, přibývá rodiček s porodními plány, většinou s přáním ponechat porodu přirozený průběh. Pokud nenastávají nějaké komplikace, vycházíme rodičkám vstříc. To je současný trend. V porovnání se světem si české porodnictví, a zdravotní péče všeobecně, stojí velmi dobře.

Jaké jsou největší rozdíly oproti tomu, jak se rodilo dříve?

Jde o to, s jakou dobou a z jakého pohledu současné porodnictví porovnáváte. Velkou změnou bylo, když se porody přesunuly z domácího, často nevyhovujícího prostředí do porodnic, kde se péče neustále zlepšovala. Nyní máme více možností monitorace plodu během těhotenství i porodu, máme k dispozici antibiotika, prevenci tromboembolie, využíváme možnosti analgezie, nefarmakologické i šetrné farmakologické, zlepšuje se celkový komfort pro rodičky.

Musí být porodník také psycholog?

Citlivý a empatický přístup má v celém oboru gynekologie a porodnictví své nezastupitelné místo.

Stalo se vám někdy, že by došlo k nejhoršímu a dítě bylo mrtvé?

I takové případy k porodnictví bohužel patří, i když našťastí zřídka. Ve většině případů dochází k úmrtí plodu během těhotenství, často z nejasných příčin, to je neovlivnitelná situace.

Co v tomto případě následuje?

Postup záleží na okolnostech této situace.

Považujete porodnictví za psychicky náročnou profesi?

To ano.

Co rodičky nejvíce v porodnici oceňují?

Osobní přístup, odbornou péči, vzájemnou komunikaci a respektování přání, objasňování postupů.

Jsou ženy už před porodem dobře informovány?

Jak kdy, některé ano, některé mají informace a představy trochu zkreslené vlivem internetových diskuzí, záleží i na tom, zda rodí poprvé nebo již rodily a mají vlastní zkušenost.

Mají z porodu strach?

Asi každá žena má před porodem větší či menší strach, z porodních bolestí, zda porod zvládne, zda bude miminko v pořádku. Tento strach je přirozený.

Dá se nějak ztlumit? Může se pracovat na psychice už před porodem?

Probíráme porod s těhotnými ženami v těhotenské poradně, mohou navštěvovat předporodní kurzy, kde získají informace o porodu, mohou navštívit porodnici, aby se seznámily s prostředím.

LASEROVÁ EPILACE

Dokonale hladká pleť bez chloupků
sen každé ženy a mnoha mužů

ZMĚŇTE SVÉ SNY VE SKUTEČNOST

nejúčinnější a nejtrvalejší metoda
odstranění chloupků

určeno pro všechny typy pleti v každou
roční dobu (včetně léta)

možno epilovat jakoukoli část těla
(obličej, podpaží, záda, nohy, intimní
partie)

vhodné pro ženy i muže

stačí opakovat pouze 4 - 6 návštěv

zcela bezpečné

**ZÁVÁDĚCÍ
CENY!**

Lenka Gécová
5. května 423
Svoboda nad Úpou
tel.: +420 604 364 202

Více informací včetně cen na
www.reharelax.cz

Naopak bych jim poradila nečíst internetové diskuze, kde jsou informace často zkreslené a zdramatizované. Spíše jim říkám, ať věří samy sobě, že porod zvládnou, budou mít podporu personálu a případně partnera.

Porod se neobejde bez bolesti. Jak se zmírňuje?

Máme dostatek možností, jak porodní bolesti tlumit. Z nefarmakologických metod je to sprcha, balon, vana, různé úlevové polohy, aromaterapie. Rodička může vdechovat speciální plyn, který pomáhá relaxovat a mírní bolesti. Samozřejmě máme i farmakologické možnosti, které mírní vnímání bolesti a pomáhají relaxovat a tím usnadňují a urychlují porod. Zároveň však jsou šetrné k plodu a nijak ho negativně neovlivňují. Tam patří injekční analgetika a epidurální analgezie. Tyto metody volíme podle průběhu porodu a přání rodičky.

Existují porodní polohy? Jaká je dle lékaře nejlepší?

Jsou různé polohy - na stoličce, na čtyřech, na boku. Pokud porod probíhá bez komplikací, je možné rodit i v těchto polohách. Nejosvědčenější poloha je

v polosedě na porodním lůžku, je to nejpřirozenější poloha, rodička si může mezi kontrakcemi odpočinout a po porodu mít miminko hned na břiše.

Co říkáte trendu domácích porodů?

Z pohledu porodníka, ale i jako ženy - matky, mi to přijde od žen, které se rozhodnou rodit doma, nezodpovědné a sobecké. Jen proto, že chtějí rodit podle svých představ, ohrožují dva životy, svůj a dítěte. Během porodu může velmi rychle dojít ke komplikacím, které nemusejí mít fatální důsledky, ale dítě poznamenají na celý život a tím samozřejmě ovlivní život celé rodiny. Sledováním plodu během porodu a případným včasným zásahem lze těmto komplikacím předcházet nebo je minimalizovat, což doma není možné. Stejně tak mohou během porodu, ale i po něm, nastat komplikace u matky, které mohou mít rychlý průběh.

Jak vidíte vývoj vašeho oboru v dalších letech?

Stále přibývají možnosti, jak zjišťovat vrozené vývojové vady již v časném těhotenství, v budoucnu se jistě rozšíří i spektrum těchto vad. Nelze jednoznačně předpovídat, co se změní při samotných porodech. Za několik let bude rodit další generace rodiček ovlivněná zase jinými trendy.

Přišla někdy chvíle, že jste chtěla dělat něco jiného?

O volbě tohoto oboru v podstatě nepochybují, moje práce mě baví.

Můžete popsat pocit, když držíte v ruce právě narozené dítě?

Vnímám především to, že se narodilo miminko a zda je v pořádku. Během porodu s rodičkou navážete kontakt, někdy znám rodičky i z těhotenské poradny, tam se prostě osobní emoce dostanou. ■

MARIE HAVLOVÁ

- narozena 30. dubna 1976 v Náchodě
- absolvovala Gymnázium Trutnov
- vystudovala VOŠ obor fyzioterapie, Lékařskou fakultu MU v Brně
- je lékařkou na gynekologicko-porodnickém oddělení Oblastní nemocnice Trutnov
- gynekologem – porodníkem je 14 let
- je vdaná, má dvě děti
- žije v Trutnově

INZERCE

LOM Babí, a.s.

KAMENIVO

pro malé stavebníky i firmy

veškeré šterky, drtě pro stavbu,
kamenivo pro skalky i dekoraci

Přímý prodej v Babí 142, Trutnov

od 6:00 do 15:30

Možnost dopravy
do Trutnova
závoz množství
do 5 tun = 550 Kč

Odebr s předložením inzerátu
SLEVA 2%
z ceníku kameníva!

Spojte lyžování s kulturním zážitkem

Již druhou zimní sezónu můžete v největším krkonošském středisku navštívit unikátní Špindlerovské LEDÁRIUM u horní stanice šestisedačkové lanovky Pláň. Tématem ledových soch je letos „Čtvero ročních dob“.

Skiareál ve Špindlerově Mlýně nenabízí jen 25 kilometrů denně upravovaných sjezdovek nebo téměř stovku kilometrů běžeckých tratí. Je střediskem plným zábavy, volnočasových aktivit, mezinárodních sportovních akcí i neotřelých zážitků. Hitem letošní sezóny je i unikátní LEDÁRIUM u horní stanice lanovky na Pláních. Jeho loňská premiéra měla velký úspěch. Návštěvníci do Špindlu nejezdí jen kvůli lyžování, ale vyhledávají i jiné aktivity a zábavu. Ledový klimatizovaný chrám nabízí i kulturní zážitek. Výstava ojedinělých ledových soch je letos spojena s tématem Vivaldiho Čtvero ročních dob. Slavné houslové koncerty hudebního skladatele pocházejí z 18. století, Antonio Vivaldi je věnoval uměleckému mecenáši a hraběti Václavovi z Morzinu, který působil i ve Vrchlabí. Mimo jiné tak v LEDÁRIU naleznete čtyři sochy, které reprezentují právě čtyři roční období

- jaro, léto, podzim a zimu. Ledové artefakty jsou ve stylu Gaudióvské bizarní architektury a sochař se při jejich tvorbě inspiroval přírodou.

Špindlerovské LEDÁRIUM je návštěvníkům k dispozici do konce března 2017, a sice denně od 11 do 15.30 hodin. Pro všechny je navíc zdarma. Stačí vyjet ze Svatého Petra vyhrávanou šestímístnou lanovkou na Pláň, atrakce stojí hned u horní stanice. Kulturní zážitek můžete spojit třeba s procházkou, užít si nádherné výhledy na hřebeny Krkonoš a dopřát si kávu, dezert nebo něco ostřejšího ve zdejší panoramatické restauraci Na Pláni. Ledárium je možné navštívit příležitostně i večer, kdy zde skiareál několikrát v sezóně pořádá komorní koncerty vážné hudby nebo jiné večerní akce. V ledovém igloo již dvakrát vystoupilo například oblíbené smyčcové trio Inflagranti, které sklídilo obrovský úspěch. Koncerty byly vždy vyprodané. Nenechte si ani vy ujít hudební zážitek v netradičních a atraktivních prostorách mezi ledovými sochami na hřebenech hor. Informace o konání dalších koncertů najdete na webu skiareálu. ■

Více na www.skiareal.cz

Editorial

Svobodné povolání v nesvobodě

HYNEK ŠNAJDAR / šéfredaktor

Než jsem se začal živit žurnalistikou, což bylo na začátku 90. let, prošel jsem různými profesemi. Přestože jsem měl psavého ducha už v době minulého režimu před rokem 1989, nedokázal jsem si představit, že bych psal o prvomájových průvodech, volbách či úspěších zemědělců do nějakého komunistického plátku. Dobrovolně jsem se rozhodl věnovat se rozmanitým dělnickým povoláním. Jedno z těch, které mě oslovilo, byl topič v kotelně ústavu pro hluchoněmé, kde jsem strávil rok a půl.

Den co den jsem procházel úzkou chodbou do podzemí historické budovy, kde jsem měl miniaturní kancelář s divanem a stolem. Nejříve jsem zatopil a pak... pak už jsem se věnoval pouze tomu, co mě zajímalo. Četl jsem si, psal do ilegálního samizdatového časopisu Satyr, který jsem založil, občas tam proběhl i nějaký ten mejdan, prostě nebyl jsem na očích všudypřítomného a bedlivého oka „velkého bratra“. Bylo to velmi svobodné povolání v nesvobodné době a rád na něj ještě dnes s jistou nostalgií vzpomínám.

GYNEKOLOŽKA MARIE HAVLOVÁ / str. 39 ▶ 41

KOMINÍK HARTMAN

str. 35 ▶ 37

TRENÉR KAPITULČÍN

str. 28 ▶ 31

DJ FÜRBACHEROVÁ

str. 32 ▶ 34

KRONIKÁŘKA KŘIVSKÁ

str. 26 ▶ 27

INZERCE

SPECIALIZOVANÝ AUTOSERVIS

ŠKODA, VOLKSWAGEN, AUDI, SEAT

- Servis osobních vozů
- Prodej vozů
- Náhradní díly
- Výkup vozidel
- Financování

Autoslužby Trutnov s.r.o.

Na Statku 31, Trutnov – Volanov
(výpadek směr Jičín, u odbočky na Dolce)

www.autoslužbytrutnov.cz

autoslužby
TRUTNOV

☎ 777 885 337

DYSLEKTIK NEZNAMENÁ HLUPÁK

Mgr. Iva Nováková, Časopis „Zdraví a krása“

Možná to taky důvěrně znáte. Navzdory krásným větám, které čtete ve studijním plánu svého dítěte, realita je taková, že jeho handicap ve škole skoro nikoho nezajímá. Dyslektik, dysgrafik, či majitel jiné podobné poruchy? Pro některé učitele prostě hlupák, který pomalu čte a ještě pomaleji chápe.

Je to začarovaný kruh. Vaše dítě se doma učí dlouhé hodiny, ovšem výsledky ve škole tomu rozhodně neodpovídají. Jakoby vůbec nechápalo, co čte, natož, aby dokázalo text někomu přetlumočit. Nakonec vám nezbude nic jiného, než denně nastudovat několik předmětů a znovu je dítěti odvykládat. Což o to, pokud trénujete na pozici učitele v základní škole, není to na škodu. Jsou-li vaše ambice přece jen trochu jiné, zřejmě vás několikahodinová denní ztráta zrovna nadšením nenaplníuje...

Zázrak? Asi jo...

NECHUŤ K UČENÍ NEDOSTATEK SOUSTŘEDĚNOSTI

www.basic.cz

- POMALÉ ČTENÍ, NEČITELNÉ PÍSMO
- PROBLÉMY S I/Y
- POTÍŽE S MATEMATIKOU
- ŠPATNÉ ZNÁMKY
- TRÁPÍ SE VAŠE DÍTĚ PŘI UČENÍ A NEUMÍTE MU POMOCI?
- OZNAČENÍ: DYSLEKTIK, DYSGRAFIK, ...

ZAVOLEJTE A DOMLUVTE SI BEZPLATNOU
INFORMAČNÍ SCHŮZKU
602 146 882

STUDIJNÍ CENTRUM BASIC
HRADEBNÍ 12
541 01 TRUTNOV

PŘEDNÁŠKA ZDARMA

„Jak na učení bez mučení“

TRUTNOV

čtvrtek 23. března v 17.00

čtvrtek 13. dubna v 17.00

Tel.: **602 146 882**

WWW.BASIC.CZ

„Co jsem ve škole nepochopil za pět hodin, i když jsem popsal 15 stránek, pochopil jsem v Basicu za deset minut. (Popsal jsem dva řádky).“

student, 14 let

„Míša je těžký dyslektik, dysgrafik, dyskalkulík s diagnózou LMD. Těžko se soustřeďuje, trpí poruchou chování a učení. Vyzkoušeli jsme všechny možné prostředky - terapie, domácí učitele atd. - bohužel s chabým výsledkem. A najednou se stal zázrak; objevili jsme BASIC a učitelku, která má výjimečné schopnosti. Během letního intenzivního kurzu se Míša zlepšil zázračně: plynule si čte, ve psaní používá diakritiku, kterou dříve úplně opomíjel. Největší radost mi udělal, když cca po dvoutýdenní terapii jsem ho našla doma s knížkou v ruce, kterou neodložil přes hodinu a přelouskal prvních 30 stran. Teď vidím syna spokojeného, šťastného. Děkuje mi!“

paní N.

Desítky stránek popsaných podobnými vzkazy jsem četla jako ve snách. Že by opravdu existovala alternativa denního únavného doučování? Zní to skoro jako zázrak. Rozhodně po těch letech, co doma bojujeme s poruchou učení. Usměvavá lektorka mi vysvětluje, že Studijní centrum Basic (www.basic.cz) pomáhá dětem a studentům jakéhokoliv věku zvládat problémy se čtením, psaním či pravopisem pomocí specializovaného individuálního doučování. Na základě dosavadních výsledků se zdá, že i tyto děti mají šanci zařadit se mezi úspěšné studenty a zajistit si tak uplatnění v životě. No, nebudu přehnaný optimista, který věří, že si tento program najde v dohledné době cestu do našich základních škol. Ale díky bohu, my si můžeme najít cestu k němu.

Trutnovinky

Není práce jako práce